DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 39. Sobota, 15 (27) Lutego. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; - półrocznie rs. 5;—kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiac.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Monarsze nagrody. — Postanowienie. — Ustawa stowarz. spoż. (dok.).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — **Warszawa.** — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — Swięto pułkowe. — Tysiącletni jubileusz. — Broszura Homeopatja ze stanowiska rel.-moral. — Kurjerek miejski. — Dochód z przedstawień. — Przemytnicy. — Oświetlenie. — Wypadki miejskie. — Kursa monet. — Najwyższe odwiedziny. — Tysiącletnia rocznica. — Inspekcja dróg żelaznych. — Zima. — **Wypadki w Hiszpanji.** — **Austrja i ziemie słowiańskie.** Izba deputowanych: kwestja czeska. — Wybór węgierskich serbów. — **Prusy i Niemcy.** Podarowane konie — **Francja.** Konferencja. — Mowa p. Thiers'a. — Hanowerczycy. — **Włochy i Rzym.** Stosunki z Hiszpanją. — **Turcja i ziemie słowiańskie.** Nowy gabinet. — Powstańcy kandjoccy. — List Garibaldego. — Wiadomości z Bośnji. — **Belgja.** Sprawa kolei żelaznych. — **Ameryka.** Poprawki do konstytucji.

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy. (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 15 (27) Lutego.

Monarsze nagrody. Najjaśniejszy Pan najłaskawiej udzielić raczył niżej wymienionym osobom, za gorliwą ich służbę, następujące nagrody: dowódcy 25-go smoleńskiego pułku piechoty, pułkownikowi *von Olderoge* — order św. Anny 2 kl. z koroną; sztabs-kapitanom pułków piechoty: 29-go czernigowskiego, *Szyrokowowi*, *Miernowowi*, 31-go aleksopolskiego *Chazowowi* i 27-go witebskiego, porucznikowi *Podchoreckiemu* — ordery św. Anny 3 kl.; podpułkownikom: naczelnikowi sztabu 7-ej dywizji piechoty, z jeneralnego sztabu, *Gromanowi* — św. Stanisława 2 kl. z koroną i mieczami nad orderem; pułków piechoty: 27-go witebskiego, *Leo* — tenże order; 30-go połtawskiego, *Dubijskiemu* — św. Stanisława 2 kl. z koroną; 32-go kremenczugskiego, *Przewalińskiemu* — św. Stanisława 2 kl. z koroną i mieczami nad orderem; majorom: 27-go witebskiego, *Zgórskiemu* — św. Stanisława 2 kl. z koroną; batalionów strzelców: 7-go, *Borodinowi* — św. Stanisława 2 kl.; 8-go, *Kirdanowi* — św. Stanisława 2 kl. z mieczami nad orderem, pułków piechoty: 30-go połtawskiego, *Poleszko* i 31-go aleksopolskiego, *Wołkowowi* — ordery św. Stanisława 2 kl.; sztabs-kapitanom: 25-go smoleńskiego, *Markowowi* — św. Stanisława 3 kl.; 28-go połockiego, *Szygorynowi*, 31-go aleksopolskiego, *Krzytanowskiemu*, 32-go kremenczugskiego, *Kolikowowi*, *Markowskiemu*, 7-go batalionu strzelców *Patrakowowi*; porucznikom: 26-go mohylewskiego, *Lebiediewowi*, *Zardeckiemu*, 27-go witebskiego, *Worotnickiemu*, 28 go połockiego, *Noniewiczowi*, 29-go czernigowskiego, *Zamarinowi*, 30-go połtawskiego, *Nesterowskiemu*, 32-go kremenczugskiego, *Gutanowi*, *Sawińskiemu*, 8-go batalionu strzelców *Charczewnikowowi* — wszystkim czternastu ordery św. Stanisława 3 kl.; pułków piechoty: 28-go połockiego majorowi *Puzyrewskiemu*, 26-go mohylewskiego porucznikowi *Podwojskiemu* i 29-go czernigowskiego praporszczykowi *Wagnerowi* — następne rangi; dowódcy 7-go batalionu strzelców, pułkownikowi *Halbertowi* — jednorazowie 564 rsr.; pułków piechoty, kapitanom: 28-go połockiego *Kokuszkinowi* — jednorazowie 390 rsr.; 25-go smoleńskiego *Zateplińskiemu*, 26-go mohylowskiego *Iwanowskiemu*, starszemu adjutantowi sztabu 8-ej dywizji piechoty, liczącemu się w piechocie armji *Kołosowowi*, 25-go smoleńskiego, *Janczewskiemu* i 30-go półtawskiego *Łapczyńskiemu* — jednorazowie po 195 rsr.; 31-go aleksopolskiegó podporucznikom *Musinkowowi* i *Tornawskiemu* — jednorazowie po 156 rsr. *(Roz. do w. okr. warsz.)*

Postanowienie. — Na skutek przedstawienia ministra skarbu, uchwałą komitetu ministrów, w dniu 21 stycznia r. b. Najwyżej zatwierdzoną, postanowiono: handle porteru i piwa zabrania się zakładać bliżej jak o 20 sążni od kościołów chrześcijańskich, klasztorów i kaplic, skoro w tych ostatnich odbywa się nabożeństwo, a także w zabudowaniach, w których mieszczą się zakłady poszczególnione w art. 315 ustawy o trunkach, przy zachowaniu względem tych handlów mocy uwagi 3-ej do powyższego artykułu. *(Praw. Wiest.)*.

USTAWA
Stowarzyszenia spożywczego w Warszawie pod nazwą „Merkury",

(Dokończenie; patrz N⁰ 38).

ROZDZIAŁ V.
Zebranie ogólne.

Art. 21. Zebranie ogólne członków nadaje ogólny kierunek interesom. Posiedzenia jego bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Zwyczajne posiedzenia bywają dwa razy na rok: w Lutym i Sierpniu po zamknięciu półrocznego rachunku za minione półrocze. Nadzwyczajne posiedzenia zwołują się w wypadkach wielkiej wagi, bądź na wezwanie zarządu, bądź na żądanie 20-tu przynajmniej członków. Na posiedzeniach ogólnego zebrania powinna się znajdować osoba, wyznaczona do tego przez władzę policyjną.

Art. 22. Na każdem posiedzeniu, zebranie ogólne wybiera z pomiędzy swych członków prezesa i sekretarza.

Art. 23. Atrybucje zebrania ogólnego, są następujące:

1) Wybór i uwolnienie członków zarządu i ich zastępców.

2) Wykreślenie członków stowarzyszenia (art. 14) i roztrząśnięcie skarg co do przyjęcia członków (art. 13).

3) Rozbiór i zatwierdzenie wniosków zarządu: *a*) co do etatu wydatków stowarzyszenia; *b*) co do przedmiotów działania (operacij) stowarzyszenia, otworzenia nowych składów, warsztatów i t. p. zakładów handlowych i przemysłowych; *c)* co do lokacji kapitałów stowarzyszenia; *d)* co do zaciągnięcia pożyczki przenoszącej $1/3$ kapitału z udziałów pochodzącego (art. 28); *e)* co do rozdziału zysków lub strat.

4) Oznaczenie normy procentów od składów (depozytów).

5) Wyznaczenie delegacji do rewizji czynności zarządu i sprawdzenia rachunków, majątku i kasy stowarzyszenia, jak również dla przygotowawczego roztrząśnięcia półrocznych i rocznych sprawozdań.

6) Wyznaczenie stałych członków sądu polubownego do rozsądzania sporów (art. 19).

7) Zaprojektowanie zmian w przepisach niniejszej ustawy, oraz upoważnienie zarządu do wyjednania u władzy ich zatwierdzenia drogą przepisaną.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY
przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA
WYZYSKIWANIE.
XII.

(Ciąg dalszy *).

— Milczałem, zaczął znowu, ponieważ wiedziałem dobrze, że od chwili w której wybuchnę z wyrzutem lub groźbą, utracę ciebie na zawsze, a wówczas jeszcze, namiętność moja była tak silną, że mogłem odważyć się zabić panią, lecz rozłączyć się z tobą nie miałem odwagi. O! nie wiesz pani, ile razy wtedy byłaś blizką śmierci! Całując cię, zdawało mi się czuć na twem licu zastygłe pocałunki innego i wtedy musiałem czynić nadludzkie wysilenie, ażeby się oprzeć chęci uduszenia cię w moich objęciach! Nie wiedziałem dobrze, czy bardziej cię kocham lub nienawidzę!

— Oktawjuszu! zawołała składając ręce hrabina, Oktawjuszu, zlituj się nademną!

Hrabia wzruszył ramionami i rzekł:

— Gdybym chciał... mógłbym panią zadziwić bardzo... lecz... dosyć tego!

Hrabina zadrżała! Czy mąż jej wiedział lub nie, o istnieniu i treści tajemniczych listów, które jej skradziono? Wszystko zależało od tego... Oczywiście jednak nie znał ich, albowiem w przeciwnym razie inaczejby przemawiał obecnie.

— Pozwól sobie powiedzieć... zaczęła.

— Nie chcę nic słyszyć! przerwał groźnie hrabia.

— Lecz przysięgam ci...

— Oh! niepotrzebnie... Chcę jednak odkryć pani jedną z moich tajemnic z owego czasu naszego pożycia... Wyobraź sobie... byłem tak śmieszny i tak naiwny, że pomimo oczewistej niewiary twojej postanowiłem na nowo zdobyć twe serce... Co chcesz hrabino! podłość może się także zdobyć na heroizm! Powiedziałem sobie, że prędzej czy później, wzruszy cię moja miłość nieograniczona, głęboka i poświęcona razem. Nieprawdaż, byłem szalony, mniemając że do twojego serca znajdzie przystęp jakiekolwiek uczucie?...

— Ach! Jesteś pan okrutnym, nie masz litości nademną!

Hrabia spojrzał na żonę wzrokiem w którym nagromadzona była dwudziestoletnia nienawiść i rzekł:

— A pani... co czyniłaś wtedy?

— Gdybyś pan wiedział...

— O! wiem doskonale, żeś pani postanowiła zmusić mnie do spełnienia ostatniej kropli tej trucizny, którą kobieta uwielbiana wlewa do ust zwiedzionego męża... Z każdym dniem rozszerzała się przepaść dzieląca nas od siebie, aż dopracowaliśmy się wreszcie takiego piekielnego pożycia... które mnie zabija!

— A przecież.. gdybyś był chciał tylko...

— Czego? może zatrzymać panią przy sobie gwałtem? zostać stróżem twego więzienia... I na co! Ja pragnąłem posiadać twoją duszę a uwięziłbym tylko ciało—któż wie, na jakie wtedy schadzki wysyłałabyś pani myśl swoją? To też postanowiłem ocalić tylko, nie honor, on był już stracony—lecz chociaż jego pozory... Dopóki byłem pod jednym dachem z panią, nazwisko moje nie walało się w błocie przynajmniej...

Pani de Mussidan, chciała raz jeszcze podnieść głos na swoją obronę, lecz hrabia nie dopuścił ją do słowa i mówił dalej:

— Postanowiłem także ocalić majątek, który rozrzutność pani pochłaniała. Udawałem umyślnie zrujnowanego, nie płaciłem twoich rachunków w terminie... i dla tego to, zaczęto pani odmawiać kredytu. To udanie ocaliło nas od ruiny. Tak czyniąc, ożywiony byłem nadzieją, że nie skończymy starości w szpitalu i że Sabina będzie miała bogaty posag.. Chociaż i tu... nie wiem...

Tu zatrzymał się, jakby nie śmiejąc dokończyć zaczętej myśli.

— Czego pan nie wiesz? zapytała hrabina.

— Nie wiem, zawołał z wściekłością, czy córka którą przyciskam do serca jest rzeczywiście moją!

Hrabina powstała drżąc z oburzenia. Tak krwawego zarzutu, już znieść nie mogła.

---

* Patrz N-ra z roku z. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284, 285, 286;—N-ra z r. b. 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34 i 36.

8) Wyrzeczenie o rozwiązaniu stowarzyszenia (art. 37).

Art. 24. Dla prawomocności postanowień zebrania ogólnego w zasadzie potrzebna jest obecność przynajmniej $^1/_5$ części członków, dopóki liczba członków nie dojdzie do 500; przy ogólnej zaś liczbie od 500 do 1,000, dostateczna jest obecność 100 członków, a po przewyższeniu 1,000 nie więcej $^1/_{10}$ ogólnej liczby. Uchwały na ogólnem zebraniu zapadają prostą większością głosów, z wyjątkiem kwestji zmian w ustawie lub rozwiązania stowarzyszenia (art. 23, p. 7 i 8), przy których wymagana jest obecność połowy członków i większość $^3/_4$ obecnych.

Art. 25. W razie nie zebrania się na posiedzenie przepisanej w art. 24 liczby członków, takowe uważa się za nieprawomocne, i wyznacza się drugi termin w odstępie 15 dniowym. Na drugiem posiedzeniu wszystkie uchwały uważane są za prawomocne, bez względu na liczbę obecnych członków, z tem jednak zastrzeżeniem, że uchwała o rozwiązaniu stowarzyszenia winna w każdym razie przejść przez dwa posiedzenia ogólnego zebrania (z 15 dniowym odstępem).

Art. 26. O każdem posiedzeniu ogólnego zebrania, zarząd zawiadamia wcześnie władzę policyjną dla naznaczenia delegata (art. 21) i ogłasza przez pisma publiczne na dni 8 naprzód, oznaczając czas, miejsce i przedmioty podlegające roztrząsaniu.

ROZDZIAŁ VI.

Zarząd.

Art. 27. Zarząd zawiaduje bezpośrednio sprawami stowarzyszenia. Zebranie ogólne, na pierwszy raz nie na więcej jak na 2 lata, a po tem na rok wybiera członków zarządu w liczbie, jaka okaże się potrzebną, zresztą najmniej 3-ch i tyluż zastępców. Zastępcy w miarę potrzeby wzywani są na posiedzenia zarządu. Członkowie zarządu wybierają z pomiędzy siebie dyrektora (prezesa), sekretarza (zarazem buchaltera) i kasjera.

Art. 28. Prezes zarządu kieruje czynnościami handlowo-przemysłowemi stowarzyszenia, prowadzi korespondencję, czuwa nad ścisłem spełnieniem zawieranych przez zarząd w imieniu stowarzyszenia wszelkich kontraktów i umów, mianuje i uwalnia subiektów i inne osoby będące w służbie stowarzyszenia. W ogóle reprezentuje stowarzyszenie na zewnątrz i podpisuje wszelkie zobowiązania i korespondencje łącznie z sekretarzem.

Sekretarz zawiaduje korespondencją i buchalterją, utrzymuje pieczęć stowarzyszenia, blankiety, książeczki udziałowe i t. p. Marki deponują się w kasie.

Inne czynności zarządu rozdzielają się pomiędzy członków zarządu stosownie do instrukcji przez zebranie ogólne zatwierdzonej.

Art. 29. Ważniejsze interesa, nie będące prostem wykonaniem czynności bieżących, decydują się w zarządzie kolegjalnie, prostą większością głosów — z przewagą prezesa w razie równości. Mniejszości służy prawo protestowania w protokóle posiedzenia, a w ważnych wypadkach, odwołania się do zebrania ogólnego.

Art. 30. Atrybucje zarządu są następujące:

1) Ułożenie etatu wydatków i przełożenie go na zatwierdzenie zebrania ogólnego.

2) Najem lokalów i urządzenie sklepów, kantoru i t. p.

3) Upoważnienie w razie potrzeby do zaciągania pożyczek nie przewyższających $^1/_3$ części kapitału utworzonego z udziałów członków.

4) Ustanowienie cen sprzedaży i taksy towarów (art. 3).

5) Ubezpieczenie towarów i majątku stowarzyszenia od ognia.

6) Zatwierdzenie kontraktów z dostawcami i komisantami stowarzyszenia, jak również umów z osobami będącemi w służbie stowarzyszenia.

7) Przyjmowanie i uwalnianie członków stowarzyszenia na zasadzie art. 13 i 14.

8) Ułożenie instrukcij specjalnych i wzorów rachunkowości ksiąg kasowych i sklepowych.

9) Ułożenie sprawozdań półrocznych i rocznych o działalności stowarzyszenia i wniesienie ich na zatwierdzenie zebrania ogólnego a po zatwierdzeniu, ogłoszenie w miejscowych pismach i *Gońcu Urzędowym* (Правительственный Вѣстникъ).

10) Przygotowanie relacij wniosków i objaśnień w interesach ulegających decyzij zebrania ogólnego.

11) Wykonanie decyzij ogólnego zebrania.

12) Wyznaczenie terminu zwykłych i nadzwyczajnych zebrań i stosowne o nich zawiadomienie i ogłoszenie na dni 8 (art. 26).

Art. 31. Dostawcy i przedsiębiercy na rzecz stowarzyszenia nie mogą być członkami zarządu, ani delegacji rewizyjnej, ani też sądu polubownego.

Art. 32. Z początku członkowie zarządu spełniają swe obowiązki bezpłatnie. W miarę powiększania się środków stowarzyszenia, zebranie ogólne może oznaczyć pewien procent z czystego zysku w końcu każdego półrocza, a nawet wyznaczać stałą płacę roczną w etacie.

Art. 33. Członkowie zarządu, z tytułu tego mandatu, jako pełnomocnicy, w razie przekroczenia atrybucij lub niewykonania przepisów niniejszej ustawy i zatwierdzonej przez ogólne zebranie instrukcji, mogą być usuwani od swych obowiązków przez decyzję ogólnego zebrania; za straty zaś wynikłe dla towarzystwa podlegają odpowiedzialności z majątku na zasadzie ogólnych praw.

ROZDZIAŁ VII.

Podział zysków i strat.

Art. 34. Zyski stowarzyszenia rozdzielają się co pół roku w następujący sposób:

Z ogólnej sumy dochodu strącają się wydatki etatowe i operacyjne; z reszty stanowiącej czysty zysk wydziela się: a) procent od składów i pożyczek (art. 10 i 23), b) według uchwały zebrania ogólnego pewny procent (tantième) na wynagrodzenie członków zarządu i c) na powiększenie kapitału rezerwowego. W miarę zamożności funduszu rezerwowego, może też być wydzielaną pewna część zysku na założenie bibljoteki i czytelni dla członków stowarzyszenia, i na zapomogi pismu specjalnemu. Pozostała suma zysku rozdziela się w sposobie dywidendy pomiędzy członków, w stosunku do wysokości zakupów każdego w ciągu ostatniego półrocza (art. 5).

Art. 35. Deficyt wynikły z obrotów stowarzyszenia pokrywa się naprzód z funduszu rezerwowego, następnie z obrotowego, a w braku jednego lub drugiego, z należących do członków kapitałów proporcjonalnie do zakupów (art. 15 i 16).

ROZDZIAŁ VIII.

Rozwiązanie stowarzyszenia.

Art. 36. Jeżeli po skończeniu perjodu operacyjnego okaże się, że czynniki (activa) stowarzyszenia nie pokrywają bierników (passivów), lub jeśli liczba członków zejdzie niżej 25-u, zwołuje się zebranie ogólne nadzwyczajne, celem narady o rozwiązaniu stowarzyszenia.

Art. 37. W obu tych razach zebranie ogólne wyrzeka o rozwiązaniu, na dwóch następujących po sobie posiedzeniach (art. 25), jeżeli przed drugiem zebraniem powody rozwiązania nie zostaną usunięte.

Art. 38. Po zapadnięciu na drugiem posiedzeniu uchwały o rozwiązaniu stowarzyszenia, zarząd bezzwłocznie ogłasza decyzję i przystępuje do likwidacji interesów, ustanawia bilans, dopełnia sprzedaż ruchomej i nieruchomej własności stowarzyszenia, realizuje jego zobowiązania, oczyszcza rachunki szczegółowe członków, ustanawia cyfry należności do zwrotu tytułem składów, udziałów i dywidendy. Pozostałość funduszu, lub brak wynikły z całej operacji, rozdziela proporcjonalnie pomiędzy kapitały pozostających w stowarzyszeniu członków, w stosunku całej cyfry zakupu, przez cały czas zostawania w stowarzyszeniu dopełnionego.

Art. 39. Po skończeniu takich operacij i rachunków i po sporządzeniu planu likwidacji, zarząd zwołuje ostatnie zebranie ogólne, które rozpatruje ten plan, w miarę potrzeby modyfikuje i ostatecznie zatwierdza.

Art. 40. Zatwierdzony w ten sposób plan likwidacji, zarząd bezzwłocznie wprowadza w wykonanie, drogą prawem ogólnem przepisaną, i o ostatecznem zwinięciu stowarzyszenia podaje przez pisma miejscowe i *Ganiec Urzędowy*, do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ IX.

Przepisy przechodnie.

Art. 41. Do zawiązania stowarzyszenia potrzeba przynajmniej 100 członków, z którychby nie mniej połowy, t. j. 50, wniosło z góry cały udział (art. 7). Członkowie ci są *członkami założycielami*.

Art. 42. Pierwotni założyciele, to jest te dwie osoby z których inicjatywy stowarzyszenie powstaje ([1]), przed przystąpieniem do zebrania deklaracij i udziałów, obowiązani są złożyć w banku polskim kaucję w sumie 1,000 rs.

Art. 43. Zaraz po zebraniu deklaracij i wniosków, członkowie-założyciele zwołują zebranie ogólne, na którem jeden z nich przewodniczy. Zebranie to wybiera z pomiędzy siebie członków zarządu, komisji rewizyjnej i sądu polubownego (art. 23 i 27) na czas nie dłuższy jak lat 2. Pierwotni założyciele oddają do rozporządzenia zarządu deklaracje i zebrane pieniądze, otrzymują zwrot kaucji z banku i od tego czasu kierownictwo ich ustaje.

([1]) Pierwotnymi założycielami warszawskiego stowarzyszenia spożywczego pod nazwą *Merkury* są: radca stanu Juljan Statkowski i radca dworu Antoni Nagórny, redaktor czasopisma: *Ekonomista*.

— Przestań pan! zawołała. Słuchaj Oktawjuszu, prawda byłam występną lecz nigdy do takiego stopnia...

— I cóż ci przyjdzie z tej obrony!

— Nie siebie lecz Sabinę — nie mojego, lecz mej córki honoru, bronić będę do ostatniego tchnienia!

— Lepiej było kochać tę córkę, czuwać nad pierwszym rozświtem jej myśli, wpajać w nią zamiłowanie tego co piękne i szlachetne—być dla niej matką wreszcie...

Hrabina w tej chwili była tak silnie wzruszoną, że gdyby umysł jej męża nie był pod władzą innych myśli, byłby on dostrzegł okropną bladość jej twarzy i febryczne ust drżenie.

— O! Oktawiuszu! zawołała wreszcie — Czemuż dawniej nie mówiłeś tak do mnie! Gdybyś wiedział! Lecz chcę ci wyznać wszystko... tak... wszystko!

Lecz nieszczęściem hrabia powstrzymał zwierzenie żony, mówiąc:

— Oszczędź mi pani tej spóźnionej szczerości. Wiedz albowiem, że jeśli przerwałem dziś milczenie, które sobie nakazałem oddawna—uczyniłem to z powodu że już dziś nie zdołasz mnie niczem ani wzruszyć ani oburzyć.

Hrabina upadła znowu na kanapę—przekonana że wszystkie jej usiłowania byłyby straconemi.

Sabina w tej chwili dopiero zdołała zebrać siły i chwiejącym krokiem oddaliła się do swego pokoju.

Hrabia zamierzał także odejść, gdy wtem lokaj, przyniósł mu na srebrnej tacy list.

Hrabia rozerwał kopertę—List pochodził od pana de Breulh-Faverley i zawierał w sobie prośbę o zerwanie ułożonego między nim a Sabiną małżeństwa.

Ten cios po tylu wzruszeniach dobił hrabiego — zrozumiał albowiem że ten list pisany był pod naciskiem nieubłaganej woli tych samych tajemniczych zbrodniarzy, których on sam był ofiarą—Pan de Mussidan przeraził się widząc jak szeroko rozciągała się sieć działań prześladujących go nędzników. Zanim jednak ochłonął z osłupienia, pokojówka Sabiny Modesta, wbiegła do salonu zapłakana i drżąca, wołając:

— Panie hrabio! Pani hrabino! ratunku! Panna Sabina umiera!

XIV.

Van Klopen sławny krawiec damski, znał Paryż i jego mieszkańców jak własną kieszeń. Obyczajem wszystkich przedsiębierców, zmuszonych otwierać znaczne kredyta, potrzebował on zbierać dokładne wiadomości o położeniu swoich klijentów i miał też je nietylko zebrane porządnie i drobiazgowo, lecz nawet zanotowane w żywej pamięci—tak dalece, że głowa szanownego ex holendra była rodzajem przewodnika i skorowidza, otwartego na usługi przyjaciół.

Widzieliśmy, że skoro tylko Mascarot nadmienił mu o ojcu pięknej Flawji, której oczy tak zelektryzowały Pawła Violain—mistrz mody zawołał natychmiast:

— Martin-Rigal? Wiem—to bankier.

Martin-Rigal był istotnie bankierem i zamieszkiwał jeden z najpiękniejszych domów przy ulicy Montmartre, prawie naprzeciwko kościoła Ś-go Eustachego.

Prywatne apartamenta bankiera leżały na drugiem piętrze—pierwsze zajęte było na kantor.

Jakkolwiek p. Martin-Rigal, nie był zapisany do złotej księgi paryzkiej arystokracji finansowej, nie mniej przecież używał nie małej na giełdzie powagi i znanym był powszechnie. Dom jego zostawał głównie w stosunkach z tą średnią, drobną nawet, klasą handlujących i kupców, która trzyma się ledwie o własnych siłach, a w terminach likwidacij—zaledwie dyszy...

Martin Rigal trzymał w ręku los tych wszystkich biedaków! Bez jego pomocy, każdy z nich prawie więc stałby się niewypłacalnym w terminie a następnie bankrutem i nędzarzem. Mógł więc szanowny bankier pozwalać sobie wszystkiego z taką klijentelą i pozwalał też sobie aż nadto... Despotyzm jego w interesach tego rodzaju, nie miał granic a jeżeli niekiedy zdarzył się taki śmiałek, który zapytał o przyczynę zmiany dawnych warunków pożyczki na uciążliwsze, pozbywano go się pogardliwem milczeniem.

Wszystkie jednakże działania i targi, prowadził tylko stary kasjer bankiera, sam bowiem Martin-Rigal był niewidzialnym dla nikogo prawie. Cały ranek pracował on zamknięty w swoim gabinecie, leżącym na końcu bióra i nigdy żaden z podwładnych nie śmiał tam pójść, zapukać do drzwi nawet...

(d. c. n.)

Art. 44. Pierwszy operacyjny i rachunkowy okres stowarzyszenia zamyka się z upływem pierwszego półrocza, t. j. w najbliższym dniu 1-go stycznia albo 1-go lipca,—stosownie do epoki otwarcia jego czynności. Jeżeli okres ten nie mieści w sobie całego kwartału, w takim razie dołącza się do następnego półrocza. (*Gon. Urzęd.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 15 (27) Lutego.

W izbie niższej wiedeńskiej rady państwa z powodu rozpraw o interpelacji Tomana, popieranego przez klerykalnych i słoweńców, interpelacji oskarżającej gabinet a mianowicie ministra wychowania, p. Hasnera, o pogwałcenie praw organicznych i praw przysługujących sejmom prowincjonalnym przez wydanie rozporządzenia ministerjalnego o dozorach szkolnych w prowincjach, w których uchwały sejmowe nie zgadzały się z nowowydanem prawem w tym przedmiocie, o mało co gabinet nie doznał porażki, której następstwem byłoby przesilenie ministerjalne. Tylko deputowani galicyjscy, niedawno zjednani gabinetowi w skutku uczynionych im ustępstw, przechylili szalę na korzyść gabinetu.—Tymczasem wiedeńska *Morgen Post*, która niedawno puściła pogłoskę o bezzwłocznem przedstawieniu przez gabinet przedlitawski projektu reformy konstytucji w przedmiocie zmiany trybu wyborów i powiększenia liczby deputowanych, pogłoskę która dotąd się nie potwierdziła, wystąpiła z nową równie sensacyjną wiadomością, mianowicie, że nastąpiło już pojednanie z czechami, w skutku czego hr. Taaffe zostanie mianowany namiestnikiem Czech, pan Giskra ostatecznie prezesem rady gabinetowej, p. Plener zaś usunie się z gabinetu, do którego na opróżnione posady mają być powołani dwaj czesi i jeden słoweniec. Rozumie się, że i ta wiadomość potrzebuje potwierdzenia.

Dla załagodzenia niefortunnego rezultatu swej kampanji z powodu kwestji kolei żelaznych belgickich, półurzędowe dzienniki francuzkie podają znów pogłoski o ogólnych układach z Belgją. Według *Patrie*, układy te mają dotyczyć ekonomicznej strony wspomnionej kwestji, i niezawodnie skończą się pomyślnie, gdyż w tej kwestji korzyści są po stronie Belgji właśnie ze stanowiska ekonomicznego. Zresztą, dziennik ten dodaje, iż cała wrzawa z powodu prawa uchwalonego przez parlament belgicki, a zabraniającego ustąpienia kolei żelaznych belgickich bez zezwolenia rządu, była zbyteczną, gdyż w umowie pomiędzy kompanją kolei wschodnio-francuzkiej a kompanją kolei luksemburgskiej było zastrzeżone zatwierdzenie przez rząd. — Tymczasem w Belgji w skutku głosowania senatu nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości, będzie musiało nastąpić albo przesilenie gabinetowe, albo rozwiązanie senatu.

W ciele prawodawczem francuzkiem toczą się obecnie rozprawy nad prawem co do pożyczki mającej się zaciągnąć przez m. Paryż od towarzystwa kredytu gruntowego. Przy tej sposobności, pp. Garnier-Pagès i Picard silnie ganili administrację p. Haussmanna, prefekta departamentu Sekwany, którego przeciwko ich zarzutom bronił p. Genteur, członek rady stanu; na zarzuty zaś p. Thiersa, wyłuszczone w obszernej jego mowie, odpowiadał minister spraw wewnętrznych, a poprzednio minister robót publicznych, p. Forcade la Roquette.

Korespondencje z Madrytu głównie zajęte są kwestją kandydatury do tronu. *Imparcial* donosi, że Dom Fernando portugalski oświadczył, iż nie uczynił dotąd żadnego kroku, ani w celu odmówienia korony, ani w celu postawienia swej kandydatury. Takie oświadczenie, nie może jeszcze odejmować nadziei jego stronnikom w Hiszpanji. Z drugiej strony, dzienniki przychylne kandydaturze księcia Montpensier, zapewniają, iż rząd tymczasowy przesłał poufne zapytanie do wszystkich okręgów wyborczych i z 47 u otrzymał już odpowiedź, iż powołanie księcia Montpensier niewątpliwe będzie przełożone, nad powrót Izabelli lub osadzenie na tronie jej syna, księcia Asturji, albo też Don Carlosa; londyński zaś dziennik *Standard* donosi, że rząd tymczasowy przesłał do księcia i księżny Montpensier zaproszenie do powrotu do Hiszpanji.

Senat waszyngtoński postawił szesnastą poprawkę do konstytucji, według której wyborcy mający mianować prezydenta, na przyszłość mieliby być wybierani, nie z łona ciał prawodawczych pojedynczych Stanów, ale bezpośrednio przez obywateli każdego Stanu.

Telegramy Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *26 (14) lutego. Moniteur de l'armée* występuje przeciwko myśli rozbrojenia; Francja nie chce zakłócać spokojności i porządku Europy, ale się nie rozbroi. — Laguerronnière dziś jest spodziewany w Paryżu.

BrukSella, *26 (14) lutego.* Izba postanowiła, o ile można najspieszniej, przystąpić do obrad nad prawem o zarządzie kościoła.

(*Correspondenz Büreau*).

Wiadomości telegraficzne.

* *Ryga, 11 (23) lutego.* Naczelnik sterników doniósł dziś, że na skutek ciszy i stałych mrozów, zatoka i ujście Dźwiny zachodniej pokryły się lodem twardym i grubym. Morze okryte jest lodem pływającym. (*Birż. Wied.*)

* *Zagrzeb, 24 (12) lutego.* Pewna liczba przewódców albańskich (??) oczekuje w Cetynji na powrót księcia czarnogórskiego, ażeby złożyć mu hołdy jako monarsze (?). Wojska tureckie obsadzają granicę czarnogórską. (Wygląda to na kaczkę tendencyjną). (*Cor. Bür.*)

* *Trjest, 24 (12) lutego.* Pomiędzy Paxos i Korfu, dwa statki greckie zostały splądrowane przez łodzie korsarskie. (*Tamże.*)

* *Paryż, 24 (12) lutego.* W ciele prawodawczem zapowiedziane zostały dotąd następujące poprawki do budżetu: Zmniejszenie do 30,000 franków płacy rocznej wszystkich wyższych urzędników państwa, z wyjątkiem ministrów i posłów; zaprowadzenie sądów przysięgłych dla spraw prasowych; zniesienie stempla gazet; zniesienie gwardji cesarskiej; zniesienie ministerstwa stanu, i nareszcie wykreślenie płac dla członków rady tajnej.—Całe prawie posiedzenie dzisiejsze zabrała odpowiedź ministra de Forcade na wczorajszą mowę Thiers'a. Na początku posiedzenia wynikł spór co do zwyczaju deputowanych robienia korekty z druków przeznaczonych do sprawozdania urzędowego, przez co wychodzenie pisma *Journal officiel* opóźnia się o całą godzinę. Thiers bronił tego zwyczaju, jako prawa należącego do deputowanych. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 24 (12) lutego.* Z Aten donoszą, że Photiades-bej wróci znowu na stanowisko posła tureckiego w pomienionej stolicy. Nie powzięto jeszcze dotąd decyzji pod tym względem, czy J. Delyannis będzie znowu reprezentował Grecję w Konstantynopolu, czyli też zastąpiony zostanie na tem stanowisku przez inną osobistość. (*Tamże.*)

* *Florencja, 24 (12) lutego.* Opinione krytykuje dwa niedawno ogłoszone listy Kossutha, stwierdza, że Węgry mają w r. 1869 całkiem inne znaczenie, niż miały w roku 1866, i znajduje, że chęć powrotu Kossutha do Węgier, nie wpierw, jak po przywróceniu praw z r. 1848, jest również dziwaczną, jak gdyby Mazzini oświadczył, iż nie wróci do Włoch inaczej, jak tylko w charakterze prezydenta rzeczypospolitej. (*Cor. Bür.*)

* *Florencja, 25 (13) lutego. Gazzetta di Torino* zapewnia, że odbędzie się wkrótce w Lugano, pod prezydencją Mazziniego, zgromadzenie reprezentantów republikanów włoskich. (*Tamże.*)

* *Bruksela, 24 (12) lutego.* Senat odrzucił na dzisiejszem posiedzeniu, 25 głosami przeciw 25, budżet ministerstwa sprawiedliwości. (*Wolffs T. B.*)

* *Bruksela, 25 (13) lutego.* Z powodu odrzucenia budżetu ministerstwa sprawiedliwości, odbyło się jeszcze wczoraj wieczorem posiedzenie rady ministerjalnej pod prezydencją króla. Rozwiązanie senatu uważane jest jako prawdopodobne (*Tamże*)

* *Bruksela, 25 (13) lutego.* W izbie reprezentantów minister skarbu przedstawił odrzucony przez senat budżet ministerstwa sprawiedliwości. Po żywych rozprawach, izba postanowiła 62 głosami przeciw 44 przekazać natychmiast ów budżet komisji specjalnej. (*Tamże.*)

* *Berlin, 25 (13) lutego. Staats Anz.* ogłasza dekret królewski z d. 28 lutego co do dalszej emisji pożyczki państwa pięciu miljonów talarów dla administracji wojskowej i marynarki, na zasadzie prawa z d. 5 lutego 1869 r.—Z wiarogodnego źródła donoszą, że sprawa frankfurcka w ten sposób została załatwioną, iż miasto Frankfurt otrzyma trzy miljony, to jest dwa miljony z kasy państwa, a miljon z szkatuły króla. (*Tamże.*)

* *Londyn, 23 (11) lutego.* W izbie gmin oświadczył p. Grant Duff, że postara się o ile można, jak najprędzej o przedstawienie izbie budżetu wydziału indyjskiego przed zwykłym terminem. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 25 (13) lutego.* Z Waszyngtonu donoszą pod datą wczorajszą: Izba reprezentantów przyjęła 118 głosami przeciw 60 bil, podług którego wszystkie bony przynoszące procent mają być spłacane złotem, jeżeli w respective prawie emisyjnem nie została zastrzeżona wyraźnie spłata pieniędzmi papierowemi. (*Wolffs T. B.*)

* *Gibraltar, 23 (11) lutego.* Wiadomości z Paragwaju donoszą, iż Lopez zamierza znowu skoncentrować siły wewnątrz kraju. Lopezowi w ucieczce towarzyszył poseł amerykański. Wiadomości ze źródła paragwajskiego donoszą, że Stany Zjednoczone mają zamiar podtrzymywać Paragwaj i mówią o rozdwojeniu pomiędzy rzeczpospolitemi argentyńskiemi a Brazylją. Marszałek Caxias opuścił dowództwo nad armją. (*Cor. Hav. Bul.*)

* (Święto pułkowe). Wuzupełnieniu wczorajszej naszej wzmianki, podajemy następujący opis tego święta, wzięty z *Warsz. Dniew*: „W d. 12 (25) lutego w rocznicę bitwy pod Grochowem, obchodzi się święto pułku ułanów lejb-gwardji Jego Cesarskiej Mości. Święto te, obchodzone tu onegdaj, z powodu wykwintnego urządzenia i gościnności gospodarzy, na długo pozostawi w pamięci obecnych na niem, najmilsze wspomnienie. Pułk około godziny 1-ej po południu uszykował się do parady kościelnej w swojej ujeżdżalni, pieszo, rozwiniętym frontem. Punkt o godzinie 1-ej, Głównodowodzący, Jenerał-Feldmarszałek raczył przybyć do ujeżdżalni, gdzie już znajdowali się: pomocnik głównodowodzącego, jenerał-adjutant baron Ramsay, naczelnik sztabu warszawskiego okręgu wojskowego, jenerał-adjutant Minkwitz, naczelnicy głównych zarządów okręgu, dowódcy oddziałów wojsk rozlokowanych w Warszawie i inne zaproszone osoby. Jenerał-Feldmarszałek przyjąwszy raport od dowódcy pułku, jenerał-majora orszaku Jego Cesarskiej Mości księcia Szachowskiego, raczył przejść wzdłuż frontu i powinszować pułkowi z powodu jego święta. Następnie muzyka złożona z trębaczy, dała sygnał do modlitwy i rozpoczęło się nabożeństwo, podczas którego wznoszono modły za długie życie Najjaśniejszego Pana i całego Panującego Domu i za wieczny spoczynek byłych szefów pułku Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Konstantego i Michała Pawłowiczów. Po skończeniu nabożeństwa, dowódca pułku odczytał następujący telegram do niego adresowany od Jego Cesarskiej Mości.

„Winszuję moim ułanom z powodu pułkowego „święta. Dziękuję im za wierną i gorliwą służbę i „pewny jestem, że zawsze będą godni sławy, nabytej „przez pułk w dniu tym pod Grochowem".

Powinszowanie to przyjęte zostało pełnemi zapału okrzykami „hura!". Jednocześnie dowódca pułku otrzymał od Ich Cesarskich Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, którego pułk ma zaszczyt liczenia w swych listach—i głównodowodzącego wojskami gwardji Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego, następujące telegramy:

„Proszę powinszować pułkowi odemnie i upewnić „go o mojem do niego przywiązaniu.

KONSTANTY".

„Z całego serca winszuję zuchom ułanom z powodu pułkowego ich święta.

MIKOŁAJ".

Po odczytaniu telegramu Najjaśniejszego Pana, Jenerał-Feldmarszałek raczył zwrócić się do obecnego na uroczystości jenerał-lejtnanta (obecnie już jenerała jazdy), senatora Whitte, i przypomniał mu, że on nie mało przyczynił się do sławy nabytej przez pułk w pamiętnym dniu bitwy pod Grochowem, gdzie prowadził pierwszy dywizjon pułku do ataku, przyczem został raniony w głowę i w piersi. Następnie pułk przedefilował sekcjami i udał się do koszar. W koszarach każdego szwadronu był zastawiony obiad. Jenerał-Feldmarszałek wypróżniwszy czarkę wódki za zdrowie pułku, raczył obejść stoły, przy których zasiedli niższe stopnie i niejednokrotnie wynurzał swe podziękowanie zwierzchnikom za doskonały stan pułku. Następnie Jenerał-Feldmarszałek raczył oglądać stajnie pułku, poczem wraz z wszystkimi znajdującymi się na nabożeństwie i paradzie, został zaproszony przez dowódcę pułku i towarzystwo oficerów na śniadanie, zastawione w jednych z koszar pułku, z powodu tej uroczystości przekształconych na wykwintną salę w kształcie namiotu. Podczas śniadania, na ogólne zadowolnienie wszystkich, nadeszła telegrafem wiadomość od ministra wojny, że Najjaśniejszy Pan, na pamiątkę wzorowej służby jenerał-letnanta Whitte w pułku ułanów Jego Cesarskiej Mości, Najmiłościwiej raczył, w dniu święta pułkowego, awansować go na jenerała jazdy".

---

* (Tysiącletni jubileusz). Wczoraj, w piątek, jak donosiliśmy, z powodu upływu tysiąca lat od śmierci pierwszego apostoła słowiańskiego św. Cyryla, odprawione było o godzinie 11-ej z rana odpowiednie nabożeństwo w cerkwi pod wezwaniem śś. Cyryla i Metodjusza przy pierwszem gimnazjum warszawskiem, oraz w kościele oo. bazyljanów. Z tego powodu około stu reprezentantów inteligencji tutejszej, zebrało się o godzinie 4½ po południu w sali ruskiego klubu, dla uczczenia tej pamiątki wspólnym obiadem, o którym szczegóły następnie podamy.

---

* (Broszura „Homeopatja ze stanowiska religijno-moralnego"). Znowu zjawiła się broszurka z intencją obalenia homeopatji napisana pod tytułem: *Homeopatja uważana ze stanowiska religijno-moralnego*. Przejrzawszy ją do końca, śmiech nas pusty porwał, bo rzeczywiście jest to coś tak komicznego, coś tak nie mającego najmniejszego sensu, że prawdziwie dziwić się potrzeba, iż ktoś z kolegów autora nie odradził mu jej publikowania. Broszury jakie były dotąd puszczane w celu obalenia homeopatji, nie mogłyby jej obalić, gdyby nawet była najoczywistszym fałszem, nie uważaliśmy więc za stosowne odpowiadać na nie; zwracamy jednak uwagę kogo należy, iż nędzne pamflety poniżają sprawę której służą, a czyż obecna broszura nie jest takim pamfletem? Cóż z niej dowiadujemy się; oto na stronnicy 9 i 10, iż „szczęśliwe leczenie nie zależy od nauki i genjalności, lecz od przejęcia się uczuciami ludzkości, religijności i bogobojności, i dla tego też najgenjalniejszych lekarzy przechodzili lub im dorównywali: Łukaszek pod Szydłowcem, Zdanowicz rolnik w Jegłówce i głośni w świecie Augustynek i Antosiek, dopóki się moralnie prowadzili"; na stronicy 14, że „stan aptekarski niezbędnym jest dla dobra ogólnego (autor broszury jest aptekarzem) i dalej, że rhumbarbarum, balsam copaivae, jalapa i oleum succini, przykrym swym smakiem odwodzą ludzi od rozwiązłości i obrazy Pana Boga"; na stronnicy 20, że „allopatja kieruje się torem zasad Boskich *Contraria*". Jakkolwiek z punktu naszego widzenia rzeczy, wiele mamy do zarzucenia allopatji i jej teorjom, o tyle jednak cenimy ją jako naukę, iż śmiało wygłaszamy zdanie, że bez takiej obrony jak powyższa bezpiecznie obejść się by mogła, a takich obrońców jak miała dotąd, wyrzecby się powinna. — *S. Kuczyński.*

* (Kurjerek miejski). Odezwy do publiczności warszawskiej, wystosowane jednomyślnie przez wszystkie pisma tutejsze, o poparcie wznowionych koncertów symfonicznych, orkiestry tutejszej opery, pod kierunkiem p. Müchejmera, nie pozostały bez skutecznego wpływu! Wczoraj albowiem, na pierwszym po wznowieniu a siódmym z kolei koncercie symfonicznym w sali resursy obywatelskiej, zebrało się przeszło 600 osób! Nie jest to jeszcze tyle ile przychodzi wytrwale na lżejsze koncerta, pp. Lewandowskiego i Kuhne, do tejże samej sali — lecz uważając na to że Warszawa jak każde miasto produkuje mniejszą daleko cyfrę amatorów głębszej, klasycznej muzyki niż lekkiej, więc przystępniejszej dla ucha ogółu — dodawszy i to jeszcze, że w tej porze gdy koncerta stają się chlebem powszednim, nie zawsze nawet „zdarzonym", musimy przyznać że cyfra sześciuset słuchaczy na wczorajszym koncercie symfonicznym, była dowodem prawdziwego dla tych koncertów współczucia. Zresztą, orkiestra wykonała swój program, nietylko z nadzwyczajną starannością i precyzją, lecz i z prawdziwem artystycznem poczuciem.

— Dziś wieczorem, w tejże samej sali resursy obywatelskiej, zgromadzą się pewnie liczni wielbiciele wiolonczelisty Hermana, na którego koncercie, jak wiadomo, da się słyszeć raz jeszcze przed wyjazdem z Warszawy, Józef Wieniawski, zaś w poniedziałek przypadnie również w tem miejscu wieczór muzykalny „Dulęby", na który o ile wiemy, mnóstwo się osób wybiera.

— Dziś o godzinie jedenastej zrana, odbyło się doroczne zebranie członków towarzystwa zachęty sztuk pięknych, na którem odczytano sprawozdanie z działań komitetu za rok ubiegły i przystąpiono do wyboru komitetu i delegacji rachunkowej na rok następny.

— W Radomiu panuje niebezpieczna choroba gardlana, na którą nawet, jedna z osób umarła.

— Policja paryzka powzięła zamiar wydalić z obrębu miasta wszystkie damy należące do tak nazwanego przez Dumasa „Pół-świata" (Demi-monde).. zdaje się jednak, że pozostanie tam dosyć jeszcze miejscowych tego rodzaju żywiołów dostatecznych do zrujnowania nowoczesnych galantów.

— Panna Irma Murska, kroatka, występuje obecnie w operze włoskiej w Paryżu, jako primadonna.

— Jeden z tutejszych muzyków odebrał wiadomość z Berlina, że Bilse wraz z swoją orkiestrą, ma zamiar przybyć do Warszawy na tegoroczne lato. Tak więc, amatorowie letniego salonu w Szwajcarskiej dolinie, znowu będą mogli gromadzić się w tem ustroniu, dokąd i bufet Loursa, zapewne przeniesie swoją pełną słodyczy filję.

— Samochody (Velocipedy) rozpowszechniają się coraz bardziej za granicą. Lecz i u nas także, zaczynają wyrabiać znaczną liczbę tych niekosztownych do utrzymania wierzchowców, w sławnej fabryce powozów p. Romanowskiego — słychać nawet, że kilkanaście osób zamówiło sobie samochody do używania wiosennych spacerów. *Al.*

* (Dochód z przedstawień). Z dwóch przedstawień sceniczno-amatorskich danych w sali gmachu warszawskiego towarzystwa dobroczynności w dniach 3 (15) i 6 (18) stycznia r. b. było dochodu: *a*) z pierwszego przedstawienia: ze sprzedaży biletów rsr. 334, ze sprzedaży programów rsr. 25 kop. 12½, naddatki rsr. 2; *b*) z drugiego przedstawienia: ze sprzedaży biletów rsr. 319, ze sprzedaży programów rsr. 21 kop. 55, dochód z kontramarkarni z obu przedstawień rsr. 4 kop. 58; razem było przychodu rsr. 706 kop. 25½. A że wydatki jako to: oświetlenie, orkiestra, opłacenie dekoratora, maszynisty, fryzjera, krawca, najem krzeseł, afisze, bileta i t. p. wynosiły rsr. 113 kop. 87, czystego zatem dochodu było rsr. 592 kop. 38½.

* (Przemytnicy). Do *Gońca Urzędowego* piszą, że dwaj strażnicy straży celnej, spotkawszy 14 (26) stycznia w nocy sześciu włościan, mieszkańców wsi Łukowo i Szostaki, w powiecie biłgorajskim, gubernji lubelskiej, którzy przemycali z zagranicy okowitę, chcieli ich zatrzymać; lecz włościanie napadli na strażników z drągami i wszczęli z nimi bójkę. Widząc atoli, że nie zdołają dać sobie radę z ludźmi uzbrojonymi, pięciu włościan uciekło, i tylko jeden z nich ujęty został na miejscu; podług wskazań tego ostatniego, znaleziono i aresztowano pozostałych pięciu. Podczas bójki, przemytnik Sebastjan Forjan raniony został przez strażnika pałaszem w głowę, lecz cięcie to nie jest niebezpieczne.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie poczynając od dziś, 15 (27) lutego do 16 (28) lutego r. b. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 6-ej minut 15 wieczorem, — a gaszone o godzinie 11-ej wieczorem; w dniu zaś 17 lutego (1 marca), zapalane o godzinie 6 min. 15, — a gaszone o godz. 12-ej w nocy.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, Ewgraf Fedorow, wolnonajemny pisarz akcyznego centralnego zarządu, w zamiarze odebrania sobie życia, rzucił się z mostu w rzekę Wisłę, lecz dostrzeżony przez Wasikowskiego i Litkiego, ludzi pracujących na berlinkach, uratowanym został. Przyczyna zamiaru odebrania sobie życia dotąd jeszcze niewiadoma. Fedorow zatrzymany w areszcie policyjnym, do dalszego postąpienia z nim podług prawa — Wacław Litwiński, robotnik na kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, przy przesuwaniu wagonu, wypadkiem skaleczony został w piętę lewej nogi; chory odesłany na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus. — W domu pod Nr. 2247*b*, z mieszkania Hai Widerszal, wdowy, przez otworzenie drzwi podrobionym kluczem, skradziono różne webowe rzeczy, parę kolczyków z brylantami, tudzież gotowizną rs. 70, razem wartości rs. 515. Śledztwo zarządzono.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 11	*dziś* rsr. 1 kop. 11½.
Za frank	„ „ — „ 30	„ „ — „ 30½.
Za złoty reń.	„ — „ 61	„ „ — „ 61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Najwyższe odwiedziny). W poniedziałek, 10 (22) lutego, po godzinie pierwszej po południu, Najjaśniejszy Pan raczył zwiedzić pracownię artysty Bocka, który pracuje nad pomnikiem dla księcia Paskiewicza, oraz pracownię artysty Mikieszyna, który, jak wiadomo, robi pomnik dla admirała Greig'a i figury dla przednich części statków pancernych. Jego Cesarska Mość oglądał z wielką uwagą roboty p. Mikieszyna. W pracowni znajdowali się przy tem towarzysz ministra Dworu, hrabia Adlerberg, i zarządzający ministerstwem marynarki, jenerał-adjutant Krabbe. *(Birż Wied.)*.

* (Tysiącletnia rocznica). *St. Pet. Wied.* donoszą: W piątek, 14 (26) lutego, obchodzoną będzie w Petersburgu tysiącletnia rocznica zgonu św. Cyryla, apostoła słowian. W wigilję tego dnia wieczorem odprawiona zostanie jutrznia w katedrze Isakjewskiej, zaś 14 (26) lutego, o godzinie 10-ej z rana, odprawioną będzie w tejże katedrze liturgja św. przez najprzewielebniejszego metropolitę, poczem odśpiewane zostaną modły uroczyste, przy spółudziale wszystkich biskupów i duchowieństwa katedralnego. O godzinie 2-ej po południu dany będzie koncert w sali śpiewaków (wejście bezpłatne, lecz za biletami), złożony z pieśni kościelnych, tak napisanych na cześć św. Cyryla, jak i innych, przyczem słuchacze mieć będą sposobność zaznajomienia się z intonacjami grecką, serbską i innemi. O godzinie 8-ej wieczorem, w mieszkaniu p. Kirjejewa, w domu p. Żerebcowa (na wybrzeżu Pałacowem, pomiędzy zaułkiem Maszkowym i pałacem Konstantynowskim), odbędzie się posiedzenie uroczyste komitetu słowiańskiego, na które wejście dozwolone zostaje wszystkim życzącym znajdować się na niem. Na posiedzeniu tem odczytane będą między innemi, przez pp. A. Hilferdinga, O. Millera i A. Majkowa, artykuły i utwory poetyczne, pozostające w styczności z pamięcią św. Cyryla. Słyszeliśmy, że uczniowie zakładów naukowych ministerstwa wychowania publicznego, oraz szkół zostających pod opieką jego wysokości księcia Oldenburgskiego, uwolnieni będą w tym dniu od zatrudnień. Tegoż dnia, uroczystość jubileuszu tysiącletniego obchodzoną będzie we wszystkich krajach słowiańskich, w których jubileusz ten mieć będzie charakter uroczystości narodowej. Deputowani ze wszystkich krajów słowiańskich zgromadzą się w Welehradzie, w Morawji, gdzie znajduje się grób św. Metodego podczas gdy zwłoki św. Cyryla spoczywają, jak wiadomo, w Rzymie.

* (Inspekcja dróg żelaznych). *Birż. Wied.* donoszą, że towarzysz ministra dróg komunikacji, jenerał-major hrabia Bobrinski, udał się w towarzystwie jenerał-lejtnanta barona Delwiga na inspekcję dróg żelaznych, w celu wynalezienia środków dla zapobieżenia tym nieregularnościom ruchu na nich, na jakie zanoszone są zażalenia ze strony klasy trudniącej się handlem. Przypuszczać należy, że podróż ta pozostaje w związku z temi faktami, o których przekonał się niedawno osobiście w mieście Kozłowie p. Grave, inspektor główny dróg żelaznych.

* (Zima). Z gubernji kurskiej donoszą, że w ciągu teraźniejszej zimy tam powtórnie nastąpił roztop, który zepsuł drogi w najkrytyczniejszym czasie, bo przed rozpoczęciem i przy końcu jarmarku trzechkrólskiego w Charkowie. Pomijając klęski, jakich doznali furmani transportujący towary, którzy niespodzianie zmuszeni byli w drodze zmieniać sanie na wozy, nawet stacje pocztowe na drodze bitej znalazły się w kłopocie; dla pasażerów odrazu potrzeba było dawać bryczki pocztowe, które do przyszłej wiosny niespodziewano się aby były potrzebne. Zaledwo jakniebądź załatwiono przejeżdżających na jarmark, gdy nastała wyborna sanna i mocne mrozy, przeszło 20°; dziś znowu roztop popsuł drogi, ciepłomierz już od tygodnia stoi nad zero, i dochodził do 7° ciepła. Niektóre rzeki puściły, a niektóre gotowe puścić. Dowóz produktów i zboża do miast prawie ustał; ceny żywności podnoszą się, a doświadczeni gospodarze obawiają się o ozime zasiewy i nie spodziewają się urodzaju w przyszłym roku. Najstarsi nie pamiętają takiej mokrej zimy.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Londyn, 24 (12) lutego. Standard* oświadcza, iż upoważniony został podać do wiadomości, że rząd hiszpański wezwał księcia Montpensier do powrotu do Hiszpanji.

* Nie otrzymano jeszcze dotąd bezpośrednich wiadomości telegraficznych z Madrytu, i z tego powodu nie wiadomo, w jaki sposób kortezy rozstrzygnęły ważne kwestje, nad któremi naradzały się w zeszły poniedziałek. Z telegramów z 22-go b. m., które dzienniki francuzkie otrzymały z Madrytu, okazuje

się jedynie, że kortezy nie powzięły jeszcze w poniedziałek żadnej decyzji, lecz że posiedzenie w tym dniu zamknięte zostało bez rezultatu z powodu późnej godziny. Z depesz tych okazuje się także, że postawiony przez p. Rios Rosas'a i jego stronników wniosek, ażeby kortezy wynurzyły rządowi tymczasowemu podziękowanie i ażeby marszałkowi Serrano powierzone zostało zadanie utworzenia nowego ministerstwa, pomimo kontr-wniosku p. Emila Castelar'a, republikanina, ażeby odroczono wniosek p. Rios Rosas'a, został przypuszczony do rozpraw 171 głosami przeciw 37. Pomimo tej uchwały, stronnictwo republikańskie postawiło za pośrednictwem p. Orense'go nowy wniosek, ażeby kortezy odrzuciły roztrząsanie wniosku Rios Rosas'a, i na rozprawach nad tym nowym wnioskiem zakończyło się posiedzenie poniedziałkowe. — Korespondencje i dzienniki z Madrytu są w ogóle starej daty i obejmują prawie wyłącznie pozbawioną doniosłości polemikę co do prawdopodobnych uchwał kortezów i co do szans kandydatów do tronu. Co się tyczy tej ostatniej kwestji, rząd tymczasowy, jak donosi gazeta *Certamen*, będąca organem księcia Montpensier, kazał zapytać poufnie we wszystkich okręgach wyborczych, jak przyjętą zostałaby kandydatura księcia Montpensier do tronu hiszpańskiego; 47 okręgów wyborczych miało odpowiedzieć, że wolałyby bezwarunkowo powołanie księcia Montpensier na tron, niż powrót królowej Izabeli lub zaprowadzenie monarchji pod Alfonsem (księcia Asturji) lub pod Don Carlosem. — Podług niektórych pism, jenerał-kapitanem wyspy Kuby, w miejsce jenerała Dulce, wybranego do kortezów, ma być mianowany jenerał Caballero de Rodas, który odniósł zwycięztwa w Kadyksie i Maladze. (*Nordd. A. Z.*)

* Wiadomość podana wczoraj o postanowieniu byłego króla portugalskiego przyjęcia korony hiszpańskiej, potwierdza się dziś do pewnego stopnia w dzienniku madryckim *Imparcial*. Dziennik ten nie donosi właściwie stanowczo o przyjęciu kandydatury do tronu przez dom Fernanda. Powiada on tylko, że ojciec teraźniejszego króla portugalskiego oświadczył, iż nie robił żadnych kroków ani co do odmówienia przyjęcia korony, ani też co do swojej kandydatury. Bezstronność ta i obojętność dają najwięcej nadziei dla stronników dom Fernanda. (*La Fr.*)

Austrja i Ziemie Słowiańskie

* (Izba deputowanych.—Kwestja czeska.) *Wiedeń, 23 lutego.* Monotonja posiedzeń izby deputowanych, do której przyzwyczajono się już oddawna, doznała dziś przerwy. Powód do rozpraw ożywionych dała interpelacja postawiona przez niektórych deputowanych klerykalnych i słoweńskich, obejmująca zarzut wystósowany przeciw ministerstwu za to, że przez wydanie rozporządzenia co do dozoru szkolnego w tych prowincjach, których projekta do prawa o szkołach nie uzyskały sankcji cesarskiej, ministerstwo naruszyło obowiązujące prawa państwowe i prowincjonalne. Dr. Hasner, minister wychowania publicznego, odpowiedział dziś na tę interpelację w imieniu całego ministerstwa, powołując się na prawo państwowe z 25 go maja 1868 roku w przedmiocie zasad szkolnych, które to prawo upoważnia rząd do wydawania takich rozporządzeń, i zbił w ten sposób zarzut co do naruszenia praw. Lecz deputowani, którzy postawili interpelację, nie byli zadowoleni z tej odpowiedzi, i jeden z nich, mianowicie deputowany słoweński Dr. Toman, postawił wniosek, ażeby odpowiedź ministerjalna wzięta została pod rozprawy, który to wniosek izba przyjęła, albowiem obie frakcje opozycyjne, t. j. prawica i skrajna lewica, oświadczyły się za takowym. W ten sposób sytuacja stała się wielce dla ministerstwa krytyczną, z przyjęciem bowiem wniosku Tomana, izba okazała swą gotowość do potępienia wyż wspomnianego rozporządzenia ministerjalnego, i gdyby też same frakcje, które głosowały za wnioskiem Tomana, dały były w ciągu rozpraw do poznania, że potępiają pomieniony sposób postępowania rządu, w takim razie wniosek byłby pociągnął za sobą wotum nieufności dla rządu i następnie przesilenie ministerjalne. Widać, że ministrowie przeczuli tak groźne położenie, z wyjątkiem bowiem p. Plenera, który jest chory, wszyscy członkowie gabinetu znajdowali się u stołu ministerjalnego, ażeby, jak się zdaje, wystąpić w chwili stanowczej z oświadczeniem zbiorowem. Lecz lewy kraniec, od którego zależała w tym wypadku decyzja, nie dopuścił do tego. Dozwolił on klerykalnym i słoweńcom powstawać na ministerstwo podczas rozpraw nad odpowiedzią p. Hasnera, lecz głosował w końcu, wraz ze środkiem ministerjalnym, za przejściem do porządku dziennego, przez co przyczynił się do zamknięcia rozpraw bez dalszych wynikłości. Ministerstwo powinno powinszować sobie, że deputowani galicyjscy, na skutek wielkich ustępstw porobionych na korzyść autonomji szkół w Galicji, nie mieli żadnego powodu do przybrania postawy nieprzyjaznej dla rządu, inaczej bowiem, pomimo odstrychnięcia się lewego krańca, głosowanie miałoby rezultat bardzo dla rządu niepożądany.—*Morgenpost*, która puściła niedawno w obieg fałszywe wiadomości o mniemanych decyzjach ministerstwa w kwestjach zreformowania trybu wyborów do rady państwa i zwiększenia liczby deputowanych, podaje dziś znowu wiadomość obliczoną na wywarcie wrażenia. Pismo to powiada mianowicie, że opracowano już w zupełności w ministerstwie spraw wewnętrznych projekt porozumienia się z Czechami i że projekt ten poddany zostanie wkrótce pod rozprawy publiczne. Dalej *Morgenpost* powiada, że hrabia Taaffe ma być mianowany namiestnikiem czeskim i Dr. Giskra stanowczym prezesem ministerstwa cislitawskiego, oraz że p. Plener wycofa się całkiem z ministerstwa i że nareszcie trzy posady ministerjalne, które zawakują w ten sposób, oddane zostaną dwom czechom i jednemu słoweńcowi. Zdaje się atoli, że z temi zwierzeniami pomienionego pisma rzeczy mają się tak samo, jak z poprzedniemi jego wiadomościami o projektach reform. Wzmianka o tej nowej wiadomości, obliczonej na wywarcie wrażenia, czyni zadosyć obowiązkom publicystycznym. Pisma tak ministerjalne jak również czeskie wystąpią bez wątpienia wkrótce z zaprzeczeniami przeciw tej wiadomości. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wybory węgierskich serbów). Do gazety *Zastawa*, dodana jest odezwa do serbów zamieszkałych w Węgrzech, Baczce i Banacie, w imieniu centralnego komitetu wyborczego w Nowym Sadzie (Neusatz). W początku tej odezwy jest powiedziane: „Konferencja serbska zebrana w Wielkim-Beczkereku 16 (28) stycznia, naradzała się nad tem, czy serbowie węgierscy mają uczestniczyć w sejmie, przyczem wyłuszczyła podstawy programu, którego powinni trzymać się serbowie wyborcy przy wyborze do sejmu węgierskiego, jak rownież wybrani deputowani w swych działaniach na sejmie. Nakoniec konferencja wybrała komitet centralny do kierowania wyborami lub pośredniczenia w takowych i oznaczyła okręgi wyborcze które powinny pozostawać z sobą w związku co do kandydatów. Komitet zaś centralny powinien porozumiewać się z rumuńską konferencją i komitetem rumuńskim w Temeswarze. Komitet centralny uznał za dogodniejsze poczekać na rezultat konferencji rumuńskiej, która odbywała się w Temeswarze 25 stycznia (6 lutego), a w której uczestniczyła także komisja serbska". W programie wydanym przez komitet centralny, na szczególną uwagę zasługuje następujący punkt: „W interesie wolności i samoistności chrześcian tureckich i zjednoczenia narodu serbskiego na Wschodzie, sprzeciwiać się wszelkiej polityce, która dąży do utrzymania Turcji lub podbicia ludów chrześciańskich i w tym względzie bronić zasady nie mięszania się mocarstw zagranicznych, lecz starać się o wyswobodzenie tych ludów w Turcji."

Prusy i Niemcy.

* (Podarowane konie). Berliński *Staats Anzeiger* donosi, że król Wilhelm oglądał 5 (17) lutego rano, na dziedzińcu pałacu następcy tronu kilka koni przybyłych z Rosji, darowanych wielkiemu księciu wejmarskiemu. Adjutant Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego rotmistrz Strukow, ma sobie poruczone oddać te konie według przeznaczenia.

Francja.

* (Konferencja). Pisma półurzędowe francuzkie wyrażają swe zadowolenie z powodzenia ostatniej konferencji paryzkiej, zwołanej dla załatwienia sporu turecko-greckiego, przyczem wyprowadzają jednocześnie wniosek co do użyteczności stosowania tego środka do wszystkich przyszłych sporów międzynarodowych. *Constitutionnel* powiada w tym względzie: „Areopag wielkich mocarstw europejskich musi stać się na przyszłość tem, czem on niestety nie zawsze bywał; ma on być mianowicie władzą opiekuńczą Europy, zasłoną dla małych państw od wielkich, lecz zarazem obrońcą prawa w razie zapoznania takowego przez małe państwa, stróżem równowagi i w razie potrzeby wykonawcą uchwał sprawiedliwości międzynarodowej. Nie życzymy sobie bezwątpienia, ażeby wielkie mocarstwa, jak to miało miejsce w ciągu pierwszych dziesiątków tego stulecia, porozumiewały się pomiędzy sobą dla przytłumiania kroczącego naprzód rozwoju ludów, dla przeszkadzania ich dążnościom do wolności lub dla podtrzymywania zachcianek despotycznych rządów reakcyjnych. Słuszna dążność wielkich mocarstw powinna zależeć raczej na tem, ażeby każdemu narodowi zagwarantowane zostało prawo żyć w swoich granicach i stosownie do swoich potrzeb, i ażeby każdemu państwu zabezpieczona została jego całość przeciw zamiarom ambitnym, pod jakimkolwiekbądź pozorem takowe będą się ukrywać. Dobra polityka wielkich mocarstw może zależeć jedynie na okazywaniu wytrwałości w stosowaniu zasad prawa międzynarodowego i na stawianiu tych zasad wyżej nad wszelkie inne względy, jakkolwiek te ostatnie mogłyby być godnemi poszanowania. Na tej drodze możnaby dojść do zapewnienia zwycięztwa słusznym życzeniom narodowym i wymaganiom liberalnym. Gabinetom byłoby na tej drodze niezmiernie łatwo rozwiązywać kwestje zawikłane prawa międzynarodowego i przytłumiać w samym zawiązku plany niebezpieczne dla pokoju powszechnego." Przekonania podobne do powyższych wynurza także *Patrie*. Pismo to bierze za podstawę do swych rozumowań wiadomość podaną niedawno przez wiedeńską *Die Presse*, że każde z mocarstw, które brały udział w konferencji, wystosuje do swych reprezentantów zagranicą notę okólnikową w przedmiocie powodzenia konferencji, z wynurzeniem zarazem życzenia, ażeby konferencja mogła stanowić na przyszłość podstawę dla rozstrzygania kwestij spornych międzynarodowych. Na to *Patrie* powiada: „W rzeczy samej, dążność teraźniejsza skierowana jest do tego, ażeby pośrednictwo dyplomatyczne mogło ile możności zastąpić miejsce środków gwałtownych i zmiennych losów wojny, która może dać rezultata nieprzewidziane i dziwaczne, zdolne stać się źródłem nowych zawikłań. W teraźniejszym stanie cywilizacji, nie powinien być dany ani jeden strzał, dopóki wszelkie pojednanie nie okaże się całkiem niemożebnem, tak iż nie pozostanie żadnej innej drogi, oprócz tej *ultima ratio* narodów." Są to bezwątpienia zdania rozsądne, których nikt nie zgani w zasadzie. (*Nordd. A. Z.*).

* (Mowa p. Thiers'a). P. Thiers miał w ciele prawodawczem, na posiedzeniu z 23-go b. m., mowę, w której krytykował ostro administrację p. Hausmanna, prefekta departamentu Sekwany. P. Thiers oświadczył, że nagany jego co do wydatków pomienionego prefekta, nie zdoła osłabić podziwienie, na jakie zasługują rzeczywiście godne podziwu przekształcenia, jakie on uskutecznił w Paryżu. Poprzednik p. Hausmanna, p. Rambuteau, dokonał także bardzo wiele wielkich rzeczy podczas swego szesnastoletniego administrowania miastem Paryżem, pomimo iż stolica Francji miała wówczas tylko 50 miljonów dochodu rocznego. Przy cofaniu się p. Rambuteau z urzędu, długi stolicy były prawie całkiem umorzone, podczas gdy obecnie wzrosły one w pięćkroć i t. p. Następnie mówca wchodził w szczegóły tego, co p. Hausmann stworzył, przyczem nie pominął nawet założonych przez niego nowych placów i ulic. (*Nordd.A. Z.*).

* (Hanowerczycy). *La Fr.* z dnia 24 lutego pisze: Według korespondencij paryzkich do dzienników niemieckich, p. Solms, sprawujący interesa pruskie, miał przesłać do ministra francuzkiego spraw zagranicznych uwagi co do hanowerczyków zbiegłych do Francji. Hanowerczycy ci są pod osłoną gościnności francuzkiej, nie mogłoby nic zatem usprawiedliwić podobnego kroku. Możemy zresztą zapewnić, iż wiadomość ta pozbawioną jest wszelkiej zasady.

Włochy i Rzym.

* (Stosunki z Hiszpanją). Według wiadomości z Rzymu, spodziewać się można, że stolica apostolska nie zmieni obecnej swojej postawy względem rewolucji hiszpańskiej, dopóki nie wyniknie z niej stały rząd regularny. Kurja rzymska zresztą będzie się z nim układała, jakikolwiekbądź kształt byłby przyjęty. Postępowanie to, stanowiące oddawna zwyczaj jego umiarkowania, jest najrozsądniejszym czynem dworu rzymskiego. Czas tylko sam może zagoić rany i pozwolić Hiszpanji odnowić stosunki z Rzymem pod nowemi i koniecznie odmiennemi warunkami. (*La Patr.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Nowy gabinet). Wiadomości z Konstantynopola z d. 17 lutego donoszą, że wydatki na pogrzeb Fuad-paszy opłacone będą przez skarb otomański. Sułtan przyjął na posłuchaniu wdowę po Fuad-paszy i wynurzył przed nią ubolewanie nad stratą swojego ministra. Wydział spraw zagranicznych oddany został wielkiemu wezyrowi, któremu odjęto wydział ministerstwa spraw wewnętrznych. Nowy minister spraw wewnętrznych zająć się ma administracją listy cywilnej. Ostatnie zmiany wpłynęły na ustalenie stanowiska Aali-paszy. Midhat-pasza, gubernator Bagdadu ma przeszkodzić zajęciu czterech wsi nadgranicznych, żądanych przez persów. Spodziewają się, że przez stałość swojego charakteru, którego dowody dał w Bulgarji, zapobiegnie wszelkiemu zajściu. (*Cor. Hav. Bul.*)

* (Powstańcy kandjoccy). Dzienniki półurzędowe paryzkie donoszą, że rząd turecki wysłał stanowczy rozkaz, ażeby powstańcy kandjoccy, powracający na w. Kandję, traktowani byli z jak największą ludzkością przez władze otomańskie. Wysłane zostały statki tureckie dla przewożenia rodzin kandjockich do kraju, a sułan przesłał znaczną sumę pieniędzy na pierwsze potrzeby kobiet i dzieci. Władze tureckie otrzymać miały także instrukcje co do wydania napowrót własności powstańcom i pomieszczania rodzin, których domy zostały zburzone. Wydano także ogólną amnestję na korzyść powstańców, i wszystkie prześladowania powstańców aresztowanych, albo też denuncjonowanych mają natychmiast ustać. Piękne to obietnice. Ale niewiadomo czy będą one wykonane w rzeczywistości. (*Nord*).

* (List Garibaldego). Powiadają, że Garibaldi napisał pod datą 9 go b. m list pocieszający do prezesa rządu tymczasowego kandjockiego. Pustelnik z Kaprery świadczy w tym liście o całej swej sympatji dla sprawy kandjockiej, lecz nie daje jej nadziei na pomoc. Zresztą list ten nie dojdzie podług adresu, albowiem wiadomo, że rząd tymczasowy kandjocki już nie istnieje. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wiadomości z Bośnji). Do dziennika *Novi Pozor* piszą z Sarajewa pod 12 lutego: „Gdyby obcy człowiek, nieznający naszych stosunków, znalazł się 9-go w Sarajewie, to zawołałby: „Per me si va nella cita dolente", ponieważ ten dzień dla Sarajewa przedstawiał się jak przedsionek piekła Dantejskiego. Osman pasza, nasz ciemięzca przez 8 lat, przejmujący strachem i przerażeniem ludzi szanownych i uczciwych, będący przytułkiem i poparciem dla złoczyńców, powrócił z Byrczki do Sarajewa, w charakterze rządcy Bosnji, kiedy tymczasem Omer-Fenzi-pasza, mianowany został rządcą Kandji. Nowinę tę opowiadali sobie wszyscy, spotykając się na ulicy. Tak, dzień 9 lutego, był dniem smutku i trwogi dla mieszkańców Sarajewa, bez różnicy wyznań, albowiem w tym dniu otrzymano telegram z Konstantynopola o tej tranzlokacji, adresowany do meklubczego wilajetu, Tefik-beka, głównego pomocnika Osmana w uciskaniu ludu".

Belgja.

* (Sprawa kolei żelaznych). Ponieważ sprawa belgicka nie stała się żywiołem politycznym z powodu objaśnień danych w senacie przez ministrów, mówią teraz o układach z gabinetem brukselskim, dotyczących kwestji czysto ekonomicznej, która ma być wziętą pod nowe rozpatrzenie. Spodziewają się, iż na tej drodze nie napotkają się żadne trudności, gdyż dowiedziono, że traktat projektowany korzystny dla obu stron umawiających się, sprzyja tak interesom belgickim jak i francuzkim. Zresztą powtórzyć tu można, że prawo zatwierdzone przez izby brukselskie, jest prawdziwie niepotrzebnym tylko dodatkiem, gdyż tak teraz jak przedtem, umowa pomiędzy towarzystwami, dla otrzymania prawomocności, powinna być przedstawioną do zatwierdzenia obydwom rządom. (*La Patr.*)

Ameryka.

* (Poprawki do konstytucji). Senat Stanów Zjednoczonych, poczyniwszy obecnie niektóre dodatki do piętnastej poprawki do konstytucji, w przedmiocie zagwarantowania praw wyborczych dla ludzi kolorowych, zaproponował jednocześnie szesnastą poprawkę do konstytucji, stanowiącą, że wyborcy, którzy mają wybierać prezydenta Stanów Zjednoczonych, powinni być powoływani na przyszłość nie przez wybory ciał prawodawczych każdego z osobna stanu, lecz bezpośrednio przez obywateli każdego stanu. Telegram, który donosił niedawno o przyjęciu przez izbę reprezentantów wyż wspomnionych dodatków do piętnastej poprawki konstytucji, nie wspomniał nic o losie, jakiego doznała w tejże izbie zaproponowana przez senat szesnasta poprawka do konstytucji. (*Nordd. A. Z.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 15 (27) Lutego.

Stan pogody.

Dziś z rana — 0 6, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Barometr w milimetrach	750 2	743.0
Termometr Reaum	— 1 4	+ 1 7
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 3 1, R. Największe zimno — 1 6 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 11

Kalendarz.

W niedzielę, 16 (28) lutego, — św. Romana Opata. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 49; zach. o godz. 5 min. 37.

W poniedziałek, 17 lutego (1 marca), — ś. Albina B. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 47; zach. o godz. 5 min. 39.

Widowiska.

TEATR WIELKI. — *Dziś*, w sobotę, opera w 3-ch aktach, **La Sonnambula (Lunatyczka)**, przez artystów włoskich; abonament Nr. 9 litera B. — Osoby: Hrabia Rudolf — p. *Padilla*; Amina, sierota — panna *Artôt*; Teresa, młynarka, jej opiekunka — panna *Stankiewicz*; Elvin, bogaty wieśniak — p. *Carrion*; Lizetta, właścicielka domu gościnnego — panna *Benatti*; Alexy wieśniak — p. *Suszyński*; Notarjusz — p. *Nowakiewicz*. — *Jutro*, balet **Korsarz**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano komedję **Nasi najserdeczniejsi**, było osób 482.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, komedja w 4-ch aktach a pięciu odsłonach **Drzemka pana Prospera**. — Osoby: Prosper Brona, majętny obywatel — p. *Żółkowski*; Marja jego żona — pani *Rakiewicz*; Baron de Wartgeld, były dyplomata — p. *Grzywiński*; Julja, jego żona — pani *Niewiarowska*; Alfred Darski — p. *Swieszewski*; Florestan Bławatkiewicz — p. *Szymanowski*; Rotmistrz Damazy Kosztursk — p. *Adler*; Irena Belmani, śpiewaczka — pani *Borkowska*; Pamela, jej służąca — panna *Gilska*; Rózia służąca Marji — panna *Szczebrowska*; — komedja w 1 akcie, **Dwie teściowe**. — Osoby: Pani de Pontdosier — pani *Borawska*; Pani Joubert — panna *Figarska*; Marja, jej córka — panna *Gilska*; Fryderyk de Noiset, mąż Marji — p. *Piasecki*; Rafael de Gersac — p. *Grzywiński*; Gelatyn, doktór — p. *Chomiński*; Paweł, służący — p. *Lesiewicz*. — *Jutro*, w niedzielę, komedja **Żydzi**.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś*, w sobotę, danym będzie **Koncert** Adama Hermana.

Jutro, w niedzielę, **Koncert orkiestry warszawskiej**, pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego. — Program: Friedrich Wilhelm marsz, Bilsego; Antrakt i chór z opery „Lohengrin", Wagnera; „Łzy" solo na wiolonczelli wykona p. Mączyński, Dobrzyńskiego; Gaetana polka mazurka (Ketterera), Kuhnego; Uwertura z opery „Nabuchodonozor", Verdego; „Radamantus-Klänge" walc, Straussa; Potpouri z opery „Norma" (1-szy raz), Belliniego; Kujawiak, solo na skrzypce (p. Lewandowski), Ładego; Warjacja na orkiestrę, Conradiego; Paryżanka polka, Syrewicza; Uwertura z opery „Sroka Złodziej", Rossiniego; Galop, Fahrbacha. — Początek koncertu o godzinie 4 ½. — Cena wejścia kop. 20.

Pojutrze, w poniedziałek, p. Józef *Dulęba* da **Koncert**. — Program: Uwertura z op. „le Nozze di Figaro", Mozarta (wyk. orkiestra); Koncert Beethovena (Es dur): Allegro maestoso, Adagio, Rondo (p. Dulęba z towarz. orkiestry); Arja z op. „Tannhauser", Wagnera (p. Bełdowski); „Allegro de concert" (op. 46), Chopina (p. Dulęba); a) Romans „si vous n'avez rien a me dire", pani de Rothschild, b) la Calesera, pieśń hiszpańska, Yradier'a (panna Bennati); Grand Duo Concertant Vieuxtemps i Wolffa, z motywów opery „Don Juan", Mozarta (pp. Jaworski i Dulęba; a) Barcarolla (G dur), b) Galop (H dur) Rubinsteina (p. Dulęba); Serenada, Gounoda, z towarzyszeniem fortepianu i skrzypiec (panna Bennatti); Rapsodia węgierska (Cis-moll), Liszta (p. Dulęba). Początek o godzinie 7 ½. — Ceny miejsc: Pierwsze miejsce numerowane rsr. 2 i kop. 5 na ubogich, dalsze miejsca numerowane rs. 1 kop. 50 i 5 na ubogich, miejsce nienumerowane rs. 1. — *Wczoraj*, w piątek, na *siódmym* **Koncercie symfonicznym** pod przewodnictwem Adama Müncheimera.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZOW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7 ½ wieczorem.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał-major książę *Szczerbatow*, z Petersburga; — wyjechali: szambelan *Nowikow*, za granicę; kamerjunkier *Niemcewicz*, do Brześcia.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz. bydg. osób 175, wyjechało osób 378; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 185, wyjechało osób 176, — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 63, wyjechało osób 82; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 418, w tej liczbie z zagranicy 27; wyjechało osób 491, w tej liczbie za granicę 18.

* Dnia 14 (26) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 42, wyzdrowiało 44, umarło 10, pozostało 2092 (mężczyzn 1042, kobiet 1050), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 198, kobiet 188.

* W dniu 14 (26) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci mezkiej 10, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci mezkiej 6, płci żeńskiej 6; razem 32; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci mezkiej 9, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci mezkiej 5, płci żeńskiej 5; razem 28.

* Zmarli w tych dniach: Karol Ficki, naczelnik poczty w Kielcach; Józef Antoni Czajkowsi, b. inspektor szkoły w Sieradzu, lat 54; Józef Czarnecki, obywatel m. Warszawy, lat 59; Ignacy Chlebicki Józefowicz, b. właściciel ziemski, b. radca dyrekcji głównej towarzystwa kredytowego ziemskiego, lat 78; Rozalja z Gałkowskich Kierszta, wdowa po majstrze powroźniczym, lat 61.

Ceny targowe.

dnia 14 (26) Lutego 1869 roku

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od rub.	Korzec od kop.	Korzec do rub.	Korzec do kop.
Pszenica	11	52	6	30	7	20
Żyto	8	40	5	10	5	25
Jęczmień	7	44	4	35	4	65
Owies	5	4	2	85	3	15
Groch polny	9	60	4	80	6	—
Kartofle	1	92	1	5	1	20

Pud siana od kop. 25 — 30 Pud słomy od kop. 18 — 20.

Dowozy: Pszenicy 143; Żyta 229; Jęczmienia 171; Owsa 343 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 14 (26) Lutego 1869 r

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	-	-	6	2
Dukaty Holenderskie nowe ważne	–	–	3	42
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	
Pruski Kurant za 100 tal	—		—	—

PAPIERY. (bez wartości kuponu)	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Obligi Skarbu za rs. 100	–			
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	–	80	
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	-			
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp.		–	102	—
300 za sztukę		–	11	–
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—		32	67
„ „ „ bez kuponu	–	-	26	75
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100	86	62	86	30
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	81	62	81	30
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	99	50	99	25
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	70	30	70	5
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs	51	–		–
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		–		—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100			83	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	89	75	89	–
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	-	100	50
„ Sierpniowe za rs. 100		—	[illegible]0	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	147	—	-	—
„ „ „ 1866 „ 100	145	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125	–		128	–
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę	65	25	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	-	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	63	–	66	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	–	–	
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		—	93	50
Obligacie Kolei Żel-War. Terespol	-		91	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	–	—	85	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	109	12½	108	82½
„	„ „	k. t.	108	90	108	75
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	-	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	44	7	42
Paryż	300 Frank.	2 m.	89	25	88	95
Wiedeń	150 Zł. W. A	2 m.	91	20		
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	,	k. t.	100		99	83
Moskwa	„ „	1 m.	-	–		
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych...... rs. k. 71½.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. — k. 9 ½.

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg dnia 14 (26) Lutego 1869 r.

	za r. sr.
Weksle na Londyn 3 mies	32 ½ ⅜
„ Hamburg „	29 3/10
„ Amszterdam „	161 ⅜
„ Paryż	339
„ Berlin 15 dni za 100 Rs	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6- „ „	—
7-ma „ Rothschilda	
1-za „ Premjowa z r. 1864	146
2-ga „ „ z r. 1866	144½
5% Bilety Bankowe	9 ½
Akcje w-go Tow. dróg żel. za 125 Rs	125
Obligacje „ „ „ „	90
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	98
6% Metaliki	-
4% „ Kupon z Lutego	—
„ „ z Sierpnia	—
Imperjały	6 02
Dyskonto	

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 9 2. Канцелярія Плоцкаго Губернатора.

Вслѣдствіе отзыва Канцеляріи Намѣстника Его Императорскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ, отъ 6 (18) Февраля истекшаго 1868 г. за № 1821, и на основаніи Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 г., самовольно отлучившійся съ мѣста жительства, въ 1867 году, россійскій подданный житель уѣзднаго города Плонска Плоцкой Губерніи, еврей Абрамъ Куцинскій (Кучинскій), пребывающій, по донесенію мѣстныхъ полицейскихъ властей, въ Америкѣ, симъ вызывается къ возвращенію на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ властямъ въ шести недѣльный срокъ. Въ случаѣ неявки, Куцинскаго въ означенный срокъ, со дня припечатанія настоящаго объявленія, съ нимъ будетъ поступлено согласно ст. 340 и 341 Уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и исправительныхъ

Плоцкъ дня 29 Января 1869 года.
и. д. Плоцкаго Губернатора, (. . . . .)

N. D. 1380. *Sędzia Komisarz Masy Upadłości Benjamina Brabander.*

Wzywa wierzycieli tejże masy aby się w dniu 18 Lutego (2 Marca) r. b. o godzinie 5 z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego osobiście lub przez pełnomocników niezawodnie stawili, celem wyboru Syndyków tymczasowych.

Warszawa d 14 (26) Lutego 1869 r.
K. Freund.

OWBIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 1365. Sąd Pokoju w Ostrołęce. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchomości miejskiej w mieście Ostrowiu, przy gościńcu Ugniewskim Powiecie Ostrowskim Gubernji Łomżyńskiej położonej, a składającej się z młyna wiatraka, domu mieszkalnego i trzech placów do tej realności należących, obok siebie istniejących, własność Wolfa Majerowicza Augustowera stanowiących.

Zawiadamia strony interesowane, że regulacja takowych odbędzie się w dniu 16 (28) Czerwca r. b o godzinie 9 z rana, a to przed delegowanym Pisarzem Sądu, w terminie więc tym strony interesowane z prawami swemi zgłosić się winny do protokółu pierwiastkowej regulacji, jeżeli nie staną z takowemi, być z prekludowanemi.

Ogłoszenie decyzji regulacyjnej, nastąpi w dni ośm

Ostrołęka dnia 11 (23) Lutego 1869 r.
Podsędek, Tomasiewicz.

N. D. 1364. *Sąd Pokoju w Ostrołęce Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki a mianowici:

1. Części szlacheckiej na wsi Michałki po Mikołaju Stepnowskim.

2. Takiejże części szlacheckiej na wsi Stepna stara i Michałki od Feliksa Stepnowskiego odziedziczonych.

3. Zagonu gruntu leżącego na wsi Dobrołęce Maćkach w miejscu zwanym Dąbrowa czyli Podmichalce od Juljanny Skarżyńskiej.

4. Takiegoż zagonu gruntu na wsi Dobrołęce Maćkach w miejscu zwanem Dąbrowa czyli Podmichalce od Franciszka Mierzejewskiego nabytych, a wszystkich realności w Powiecie Ostrołęckim Gubernji Łomżyńskiej położonych.

Zawiadamia strony interesowane, że regulacja takowych odbędzie się w d. 6 (18) Czerwca r. b. o godzinie 9 z rana, a to przed delegowanym Pisarzem Sądu, w terminie więc tym strony interesowane z prawami swemi zgłosić się winny do protokółu pierwiastkowej regulacji, jeżeli nie chcą z takowemi być zprekladowanemi.

Ogłoszenie decyzji regulacyjnej nastąpi w dni 8.

Ostrołęka d. 10 (22) Lutego 1869 r.
Podsędek, Tomasiewicz.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D 1145. *Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 21 Lutego (5 Marca) r. b. w biurze tejże kancelarji przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod Nr. 394, poczynając od godziny 12 z południa odbywać się będzie głośna licytacja na sprzedaż trzech dzieł kosztem Okręgu Naukowego wydanych, za gotowiznę na miejscu licytacji przez więcej dającego uiścić się winną, mianowicie:

1. *Państwo odosobnione w stosunku do rolnictwa i ekonomji społecznej* przez Henryka v. Thünen w przekładzie z niemieckiego, 290 egzemplarzy.

2. *Gospodarstwo wiejskie w listach popularnych skreślone* przez Schnejder'a, w przekładzie z niemieckiego 200 egzemplarzy.

3. *Nauka uprawy łąk*, przełożył z niemieckiego dzieła Friesa i uzupełnił Leon Kąkolewski z 220 drzeworytami 400 egzemplarzy.

Przystępujący do licytacji winien złożyć vadium w ilości rubli dziesięć.

Bliższe zaś warunki licytacji przejrzane być mogą w Kancelarji Okręgu każdodziennie w godzinach biurowych, wyjąwszy dni świąteczne i galowe.

Warszawa dnia 6 Lutego 1869 r.
p. o. Dyrektora Kancelarji, Michniewicz.
2—2 Naczelnik Wydziału, Sieczkowski.

N. D. 1107. *Управленіе Ловичскимъ Княжествомъ.*

Симъ объявляетъ, что въ канцеляріи Мокотовскаго Гминнаго Управленія въ с. Мокотовъ при г. Варшавѣ 20 Февраля (4 Марта) с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться торги на отдачу въ 6-лѣтнѣе арендное содержаніе по 20 Мая (1 Іюня) 1875 г. участка земли въ имѣніи Сельцы при Виляновской дорогѣ находящагося, пространствомъ около 7 морговъ 117 квадратныхъ прентовъ: новопольской мѣры.

Цѣна для торговъ опредѣляется въ 35 р. с. годичнаго чинша.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться въ означенный срокъ въ канцелярію Мокотовскаго Гминнаго Управленія снабжены залогомъ въ 35 р. с. наличными деньгами.

Условія для торговъ могутъ быть оказаны въ упомянутой канцеляріи Гминнаго Управленія во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Лышковицы, Февраля 3 (15) д. 1869 г.
Помощникъ Управляющаго Княжествомъ, Коллежскій Совѣтникъ,
3—3 Стефановичъ.

N. D. 1180. *Управленіе Ловичскаго Княжества.*

Объяетъ симъ, что въ присутствіи онаго Управленія въ селеніи Лышковице 6 (18) Марта с. г. въ 12 часовъ утра производиться будутъ публичные торги in plus на отдачу въ 12 лѣтнѣе арендное содержаніе вѣтреныхъ мельницъ, одной въ селеніи Злаковъ Косцѣльны, Іезіорковской гмины, другой въ селеніи Яцковице Піярскіе и третей въ селеніи Злаковъ Боровы Бэнковской гмины, срокомъ съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года по 20 Мая (1 Іюня) 1881 года.

Цѣна для торговъ опрѣляется:

а) Для мельницы въ Злаковѣ Косцѣльнымъ 42 р. 40½ к.

б) Для мельницы въ Яцковицахъ Піярскихъ 31 р. 59 к.

в) Для мельницы въ Злаковѣ Боровымъ 40 р. 35 к. въ годъ.

Желающіе торговаться обязаны явиться въ означеннымъ срокѣ въ Управленіе Княжествомъ и представить наличными деньгами залогъ равняющійся половинѣ указанной выше годичной арендной платы, залогъ этотъ лице за коимъ состоятся торги увѣличить тотъ часъ же до половины предложенной имъ на торгахъ арендной суммы, другимъ же лицамъ представленные залоги будутъ немедлено возвращены.

Торговыя условія могутъ быть разсматриваемы желающими въ Управленіи Княжествомъ Ловичскомъ въ селеніи Лышковице во всякое время исключая праздничныхъ дней.

Лышковицы, Февраля 6 (18) д. 1869 г.
Помощникъ Управляющаго Княжествомъ,
2—3 Колежскій Совѣтникъ,
Стефановичъ.

N. D. 1027. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Въ Управленіи Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа въ Сухедневѣ дня 27 Февраля (11 Марта) 1869 г. въ три часа по полудни будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ декларацій на гербовой бумагѣ 30 к. достоинства по ниже изложенной формѣ составленныхъ и до срока торговъ Начальнику Округа представленныхъ, торги in plus, на продажу движимаго инвентарія принадлежащего кузницкимъ мастерскимъ Шидловецкаго Отдѣла, оцѣненнаго на 349 руб. 39½ коп. сер.

Желающіе купить этотъ инвентарь обязаны къ своимъ декларацiямъ приложить казначейскія квитанціи на представленный залогъ 175 р. и на издержки по объявленіи 10 р. с.

Торговыя условія, а равно вѣдомость предметамъ къ продажи назначеннымъ и цѣны за опыя установленныя читать можно въ Управленіи Округавъ Сухедневѣ каждаго дня за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма декларации.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Восточнаго Горнаго Округа отъ 31 Января 1869 г. N. 5977, симъ объявляю, что обязываюсь купить движимый инвентарь принадлежащій къ кузничнымъ мастерскимъ Шидловецкаго Отдѣла за сумму (вписать сумму прописью и цыфрами) подвергаясь торговымъ условіямъ и предостереженіямъ мною прочитаннымъ и понятымъ.

Казначейскія квитанціи на залогъ и издержки по объявленіи при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ несостоявшихся за мной торговъ желаю получить на мои руки.

Постоянно проживаю въ N. всего ближе почтовой станціи N.

Писалъ въ N. числа N.

(Подписать имя и фамилію).

въ Сухедневѣ, 31 Января 1869 года.
3—3 въ и. д. Зборскій.

N. D. 1261 *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 7 i 8 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej. iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble, sprzęty i t. p., w d. 20 Lutego (4 Marca) 1869 r. o godzinie 11-ej z rana w domu pod Nr. 948, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 2 (14) Lutego 1869 r.
2—2 Gagatnicki.

N. D. *1189. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne utensylja gospodarskie, w dniu 24 Lutego (8 Marca) 1869 r. o godzinie 3 z południa w mieszkaniu debenta pod Nr. 1654*a*. ulica Wspólna przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1869 r.
2—2 Sosonko.

N. D. *1188 Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości. a mianowicie: różne utensylja gospodarskie, w dnia 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. o godzinie 3 z południa w mieszkaniu debenta pod Nr. 1620 przy ulicy Żurawiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa, d. 7 (19) Lutego 1869 r.
Sosonko. 2—2

N. D. *1381. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie S-ów po Ulryce z Stojentynów 1-o ślubu Galle, 2-o Psarskiej pozostałych, jako to:

1. Juljanny Galle panny pełnoletniej, z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 1370.

2. Aleksandra Galle inżyniera, pod N. 482 w Warszawie.

3. Franciszka Galle dymisjonowanego majora wojsk Cesarsko-Rosyjskich, obecnie urzędnika w mieście powiatowem Kutnie.

4. Felicji z Gallów Kleczkowskiej, Józefa Kleczkowskiego Obrońcy przy Sanacie żony, w asystencji tegoż działającej, w Warszawie pod Nr. 590.

5. Michaliny z Gallów Czerwińskiej, Marcelego Czerwińskiego urzędnika Zarządu Finansów żony, w asystencji tegoż czyniącej, pod Nr. 701 w Warszawie.

6. Heleny z Psarskich Krąkowskiej wdowy, w mieście Radomsku Gubernji Petrokowskiej.

7. Marji z Psarskich Chmielińskiej, Karola Chmielińskiego urzędnika kolei żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej żony, w asystencji tegoż czyniącej, w Warszawie pod N. 1490 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kleczkowskiego Obrońcy przy Rządzącym Senacie, w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,000 z procentem 5% od dnia 1 Stycznia 1867 r. liczącym się oraz kosztów od Ewy Witaczek wdowy, właścicielki nieruchomości Nr. 1654*A*. w Warszawie, tamże zamieszkałej, protokółem Antoniego Markowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1867 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Wspólnej pod Nr. 1654 lit. *A*. na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynsz rocznie do kasy Schronienia Starców Ś-go Ducha przy Kościele Panny Marji rsr. 4, w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym IX, w juryzdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do Ewy Witaczek należąca i w posiadaniu jej zostająca, sumą poszukiwaną hypotecznie obciążona ogólnej rozległości w przybliżeniu łokci kwadr. 1270 mająca

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Parkan z desek z bramą i furtką, długi około łok. 17½.

2. Dom z drzewa na podmurowaniu, deskami szalowany, pod połdachem blachą krytym, z 2 kominami, z piwnicami i mieszkaniami na facjatce.

3. Komórki z desek smołowcem kryte.

4. Dom masiv murowany o parterze i piętrze z facjatkami blachą kryty z 3 kominami.

5. Szopa na 6 słupach pod dachem smołowcowym.

6. Kloaka z desek smołowcem kryta.

7. Śmietnik z desek

8. Komórka z desek zbita, deskami kryta, w której urządzony gołębnik.

9. Komórka z desek na sztorc.

10. Budka z desek pod daszkiem smołowcowym.

Podwórze niebrukowane, tylko przy zabudowaniach ad 1. 2. 4. jest brukowany trotuar.

11. Studnia czyli pompa drzewem cembrowana z rurą i wachadłem drewnianym.

W nieruchomości tej znajduje się 7 lokatorów z imion i nazwisk i ceny najmu w akcie zajęcia wymienionych, a nadto 1 lokal zajmuje właścicielka Ewa Witaczek.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kleczkowskiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Protokół zajęcia doręczony w kopiach:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie pod N. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 4 (16) Grudnia 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej nieruchomości Nr. 1654*a*. w Warszawie dnia 7 (19) Grudnia 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 9 (21) Lutego 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kleczkowski Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 19 (31) Grudnia 1867 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 19 (31) Grudnia 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 9 (21) Lutego, 23 Lutego (6 Marca) i 8 (20) Marca 1868 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 8 (20) Kwietnia 1868 r. zapadłym, nieruchomość powyższą Nr. 1654*A*. przysądził przygotowawczo Józefowi Kleczkowskiemu Obrońcy przy Senacie sprzedaż na rzecz S-ów Ulryki Psarskiej popierającemu za sumę rsr. 2,000 i termin do stanowczej i ostatecznej licytacji na dzień 4 (16) Czerwca 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Ponieważ termin ten spadł bezskutecznie, dla tego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem ilacyjnym w dniu 7 (19) Lutego 1869 r. wydanym, nowy termin do stanowczej i ostatecznej sprzedaży powyż rzeczonej nieruchomości na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I wyznaczył. W którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rsr. 4,859 kop. 19, jako ⅔ części taksy przez biegłych przysięgłych wynalezionej.

Warszawa dnia 13 (25) Lutego 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1385. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czynimy, iż na żądanie Ewarysta Mejer Radcy Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w Warszawie pod N. 1495 zamieszkałego i zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawje pod Nr. 1775 zamieszkaługo, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 12,500 z procentem 6% od dnia 1 Lipca n. s. 1868 r. oraz kosztów od Ignacego Bielickiego obywatela, właściciela dóbr Nowa-Wola, w Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonych, zaś w Warszawie pod Nr. 2406 zamieszkałego, protokółem Antoniego Markowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 5 (17) Września 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymaszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Nowa-Wola, składające się z wsi tegoż nazwiska, domu (karczmy) na folwarku Nowoiwiczna, takiegoż domu na folwarku Orężne, oraz prawa propinacji na folwarkach Staroiwiczna i Józefosłowia, w Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sąda Pokoju Wydz. III w Warszawie, w gminie Nowoiwiczna, parafji Piaseczno położone, prawem własności do Ignacego Bielickiego obywatela, jak wyżej zamieszkałego należące, zaś w posiadaniu dzierżawnem Romana Swieszewskiego, za kontraktem urzędowym przed Adamem Dziedzickim Rejentem w Warszawie w dniu 5 (17) Lipca 1868 roku zdziałanym na let 9 zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około mórg 157 pręt. 248 zawierające.

Na gruncie tych dóbr, są następujące zabudowania:

1. Dom (dwór) z cegły palonej murowany, parterowy, z suterynami, fosadą i gankiem na czterech murowanych filarach wspartą, z 2 kominami nad dach dachówką karpiówką kryty, wyprowadzonymi. Przed domem kląb z kwiatów, w środku którego, wazon gliniany. Dziedziniec okolony od drogi, na wieś prowadzącej murem nizkim, obsadzonym na zewnątrz kasztanami, w środku którego to oparkanienia, brama wjezdna z łat rzniętych.

2. Ogród owocowy a zarazem warzywny, w którym drzew owocowych starych różnego getunku około sztuk 30, a młodych około 400, oprócz krzewów i drzew dzikich. Ogród ten od tyłu okopany rowem, z boków sztachetami z łat rzniętych, między słupami murowanemi, od podwórza również takiemi sztachetami.

3. Stajnia, wozownia, obora i sieczkarnia z kamienia, w części z cegły murowana, pod jednym dachem gontami krytym.

4. Chlewy z drzewa w słupy o 3 drzwiach bez dachu.

Przy nich:

5. Mur z cegły około łok. 12 długi.

Z prawej strony budowli ad 3 opisanej.

6. Parkan z kamieni murowany, w srodku którego, brama podwójna wjezdna no pole, długość tego parkanu około łok. 15.

7. Parkan z desek, na sztorc długi około lokci 22.

8. Stodoła z desek na sztorc pod dachem gontami krytym, o 2 klepiskach i 2 wierzejach na przestrzał, w środku której między klepiskami w sąsieku urządzony spichrz.

9. Parkan z desek na sztorc stawiany, w środku którego brama podwójna z łat, parkan ten długi około łok. 70.

10. Studnia drzewem wycembrowana, a przy niej koryto do pojenia inwentarzy.

11 Dom z drzewa z bali w słupy stawiany na podmurowaniu z cegły, z wystawką na słupach bez dachu nieukończony, z kominem w połowie dopiero wymurowanym ze szczytami, deskami obitemi.

12. Sadzawka z wodą zanieczyszczoną.

13. Ogród i plac z pod karczmy spalonej.

14. Dom (karczma) z drzewa z bali w słupy pod dachem słomą krytym, z jednym kominem, jest w stanie złym, przy drodze z Bobrowca do Zgorzały.

15. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem do ciągnienia wody.

16. Dom (karczma) z kamieni na wapno stawiany o jednym kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

Dom ten położony jest w folwarku Nowoiwiczna.

17. Dom karczma z bali w słupy pod dachem słomą krytym, o jednym kominie nad dach wyprowadzenym.

Karczma ta jest położona w folwarku Orężne.

Jozóe Schmidt z karczem we wsiach: Nowa-Wola, Staroiwiczna i Józefosławice, płaci jak sam oświadczył rs. 300 rocznie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydz. I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Emerekowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

2. Juljanowi Czarneckiemu, Wójtowi gminy Nowoźwiczna, we wsi Staroźwicznej urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 19 Września (1 Października) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaarosztowanych dóbr w dniu 1 (13) Października 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń o godzinie 10 z rana, dnia 10 (22) Grudnia 1868 r.).

Sprzedażą dyrygować będzie Trodor Łącki, Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warazawa d. 14 (26) Października 1868 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 14 (26) Październikn 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Nowa-wola w Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonych, oraz przygotowawczego przysądzenia w dniu 4 (16) Lutego 1869 r. w którym to terminie dobra te przygotowawczo przysądzone zostały Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs 3,000 Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem tejże daty zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia tychże dóbr na dzień 3 (15) Kwietnia 1869 r. godz. 10 z rana, który się odbędzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,000 jako ⅔ części szacunku w kontrakcie nabycia tych dóbr dnia 27 Kwietnia (9 Maja) 1868 r. przed Dziewulskim Rejentem pomiędzy Emilją z Okęckich Miniewską Bronisława Miniewskiego małżonką a Ignacym Bielickim wywłaszczanym dłużnikiem sporządzonym ustanowionego.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1393. Podaję do publicznej wiadomości, iż prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację w Warszawie na targach publicznych sprzedane będą, a mianowicie: w dniu 20 Lutego (1 Marca) r. b. o godzinie 10 z rana na Starem mieście meble machoniowe i jesionowe; w dniu 21 Lutego (2 Marca) r. b. o godzinie 10 z rana, na placu przed trzema Krzyżami przy ulicy Brackiej, meble machoniowe i jesionowe, dywany, lampy, samowar i t. p.; w tymże dniu o godzinie 11 z rana na tymże placu rozmaita bielizna i tegoż dnia o godzinie 2 z południa na placu Grzybów meble machonione, jesionowe, orzechowe, żelazne, rozmaite lustra lampy, firanki, portjery, wazony, samowary, fortepian, zegar, świeczniki, kinkiety, rolety, globus, miednica, garderoba i bielizna damska, bielizna stołowa, wachlarze, klamry, djadensy, mydła pachnące i t. p. zaś w dniu 27 Lutego 8 Marca) r b. o godz. 10 z rana rozmaity lak w znacznej ilości, szafa, przycisk, cygarnica, kapelusz, laska, parasol, słownik rusko-polski i polsko-ruski, latarka, fotografja, koszyki i t. p. przedmioty.

Warszawa d. 14 (26) Lutego 1869 r.
1—1 *Napoleon Mierkowski* Komornik.

N. D. 1394. Wiadomo czynie, iż prawnie w egzekucji sądowej zajęte ruchomości jako to: zegarek złoty damski, pierścionki złote i szuba damska futrzana z mówką w dniu 21 Lutego (5 Marca) r. b. o godzinie 10 z rana na Sewerynowie, fortepian machoniowy, w dniu 17 Lutego (1 Marca) t. r o godzinie 10 z rana w rynku Starego-miasta, wóz, bryczka, dugi, samowar, stoły i t. p. w dniu 24 Lutego (9 Marca) o godzinie 10 z rana na Grzybowie w Warszawie, sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 15 (27) Lutego 1869 r.
A. *Gawryłów*, Komornik.

N. D. 1379. W dniach 19 Lutego (3 Marca) 1869 r. o godzinie 12 w południe na targu Grzybów i 20 Lutego (4 Marca) r. b. o godzinie 2 ej z południa na targu Głównym w Pradze, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, zegar, parasolka, siekiera, tasak, kłódka, kufer okuty, szafki i ławki sosnowe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski Komornik.

N. D. 1378. W dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b. o godz. 10 rano pod Nr. 411 i 1754, w dniu 21 (5) t. m. o godz. 10 rano, w dniu 24 (8) t. m. o godz. 10 rano na Grzybowie, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble palisandrowe, machoniowe, orzechowe, jesionowe, lusta, zegary, maszyny, do robienia cerat i obić, formy, stoły, rygały, sklepowe, obicia papierowe, ceraty, papier do pisania, listowy, welinowy, lak, kałamarze i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Czamański, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D 970.

ROSSYJSKIE

5% Listy Zastawne.

Wystawione w sztukach po rsr. 100, przynoszą 5% **srebrem**, i umarzane są półrocznemi losowaniami po rsr 125 **monetą brzęczącą** czyli rs. 150 banknotami.

Listy te obecnie, z powodu nizkiego kursu (około 95%) są najkorzystniejszą lokacją kapitału, gdyż przynoszą właścicielowi 6¼%, zysk zaś z losowań wynosi około 50% (pięćdziesiąt) kapitału.

Powyższe listy zabezpieczone solidarnie na rosyjskich majątkach ziemskich są do nabycia

W KANTORZE WEKSLU

H. WAWELBERGA

w Warszawie pod Nr. 955 egzystującym,

a to po kursach zastosowanych do kursów giełd Petersburgskiej i Berlińskiej, gdzie obroty w tych papierach znacznych rozmiarów dochodzą.

5—6—1392

N. D. 1068.

Dnia 1 (13) Lutego t. r. otwartym został we własnym domu na Nowym Świecie pod Nr. 1246

GŁÓWNY SKŁAD

HERBATY CHIŃSKIEJ

Mikołaja Szumilin.

Ceny Herbaty w Składzie tym są: począwszy od jednego do dwudziestu Rubli.

Każdemu znawcy i amatorowi dobrej herbaty, ten **mój Zakład** śmiało polecić mogę będąc pewien, iż kto raz jeden kupując u mnie, sam się przekona o dobroci towaru nabytego u mnie.

3—3—1498 **MIKOŁAJ SZUMILIN.**

N. D. 1376.

W SKŁADZIE NASION

i kwiatów świeżych

BRACI BARDET.

Ulica Senatorska naprzeciw kościoła ś. Antoniego.

Jest obecnie piękny wybór **kwiatów**, jako to: Azale w różnych najpiękniejszych odmianach, Camelji różnych, Hiacinthów, Tulipanów, Primule pełne i t. p. **Bukietów** z kwiatów świeżych można dostać na zamówienia. 1—1—1903

N. D. 1382. Podaje do powszechnej wiadomości: iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 36794 na rsr 16, 705 na rsr. 24, 6484 na rsr. 15, 24299 na rsr 30, 24970 na rsr. 10, przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 13 Marca r. b., to jest od daty ostatniego ogłoszenia, zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikaty biletów wydane zostaną osobie, której nazwisko zapisano w księgach Dyrekcji. 1—3

N. D. 1285. **Potrzebna jest wiadomość** gdzie mieszka P. **Jan Krzywkowski** syn Kazimiery z Wolińskich, w jego własnym interesie; proszę go aby mi doniósł o miejscu swego pobytu i najbliższej stacji pocztowej.

M. Brochocki, w m. Pułtusku

2—3—1883

N. D. 1392. Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się ogłoszenie **o rzeczywistej zupełnej wyprzedaży Płócien** w Hotelu Europejskim.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 980. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

На основаніи разрѣшенія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 20 Январія (1 Февраля) с. г. за № 150, объявляетъ, что 4 (16) Марта 1869 г. съ 3 до 5 часовъ по полудни въ присутсвіи того же Магистрата, будутъ производится публичные, посредствомъ запечатанныхъ объявленіи аукціонные торги на подрядъ, по починкѣ костела, и зданіи нештатнаго женскаго монастыря, Визитокъ въ городѣ Люблинѣ, согласно двумъ смѣтамъ и торговымъ кондиціямъ отъ сумы 1,138 руб. 57 коп., или меньше (in minus).

Желающій участвовать въ торгахъ (за исключеніемъ лицъ нехристіанскаго вѣроисповѣданія) долженъ подать о семъ по указанной ниже формѣ объявленіе и внести въ одно изъ казначействъ или городскую касу на залогъ $^1/_{10}$ часть назначенной къ торгамъ сумы, то есть 114 руб. полученную же въ томъ квитанцію приложить къ объявленію, ибо наличныя деньги при торгахъ, принимаемы небудутъ.

Признанный на торгахъ подрядчикомъ долженъ залогъ свой оставить до истеченія контрактнаго срока, прочимъ же соискателямъ, залогъ тотчасъ будетъ возвращенъ.

Торговыя условія, могутъ быть расcматриваемы въ городовомъ Магистратѣ, во время служебныхъ занятій, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Объявленія слѣдуетъ вручить, или присылать по почтѣ до открытья торговъ, президенту города, они должны быть составлены на русскомъ языкѣ, безъ ошибокъ и подчистокъ, четко, съ обозначеніемъ прописью количества сумы, по ниже указанной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 29 Январія (10 Февраля) с. г. за № 552 заявляю, что я ниже подписавшійся, желаю взять на себя подрядъ по починкѣ костела и зданіи женскаго монастыря Визитокъ въ городѣ Люблинѣ, согласно двумъ смѣтамъ, за суму (написать суму буквами) подчиняясь всѣмъ торговымъ условіямъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 114 рублей, при семъ прилагаю, въ стѣмъ чтобы затогъ этотъ, если торги замною неостанутся, возвращенъ былъ мнѣ по принадлежности (или прошу выслать на мой счетъ туда то) постоянное мое мѣсто жительства) написать гдѣ, и за симъ объяснить время, и мѣсто составленія заявленія на которомъ четко подписать имя и фамиліи.

Люблинъ дня 29 Января (10 Февр.) 1869 г.
Президентъ Города, Волинскій.
3—3 Секретарь Магистрата, Езерскій.

N. D. 1217. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 11 (23) Марта 1869 г., въ 12 часовъ дня, будутъ производиться въ залѣ присутствія сего Правленія публичные торги съ аукціона, на продажу поступившихъ въ казну послѣ Римско-Католическаго прихода, Люблинскаго уѣзда, въ деревнѣ Кржчоновѣ, земель, содержащихъ въ себѣ 170 мор. 27 прент., вмѣстѣ съ находящимися на нихъ строеніями.

Торги начнутся отъ суммы 3,928 руб., и будутъ производиться изустно, дозваляется однако подавить объявленія въ запечатанныхъ конвертахъ, кои должны быть составлены по прилагаемой у сего формѣ, на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства и представлены на руки Секретарія присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ дня выше прописаннаго числа и будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ. Означенныя земли обращаются въ продажу съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 года со всѣми правами, доходами, угодьями и обязательствами, какія по нынѣ имѣетъ казна Царства.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить въ Губернское или окружное казначейство залогъ въ суммѣ 393 рубля наличными деньгами, или ликвидаціонными листами, или же иными Государственными билетами Имперіи и Царства съ надлежащими купонами и казначейскія въ томъ квитанціи, представить при торгахъ, или приложить къ подаваемымъ объявленіямъ.

Всѣ прочія условія и описаніе земель, могутъ быть пересмотрены ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ имуществъ за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ ... Февраля 1869 г. N. . . . . симъ заявляю, что обязуюсь купить поступившія въ касву послѣ Римско Католическаго прихода въ дер. Кржчоновѣ земли и строенія за сумму (написать цифрами и словами) съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій, предписанныхъ для настоящей продажи.

На представленвый временный залогъ въ суммѣ (цифрами и словами) прилагаю квитанцію N. казначейства и залогъ этотъ въ случаѣ если торги не останутся за мною, я желаю получить обратно лично изъ N. казначейства.

Постоянное мое жительство въ N. число, мѣсяцъ и годъ. (Подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, д. 5 (17) Февраля 1869 г.
Асессръ, Шмидтъ.
2—3 Дѣлопроизводитель, Владарскій.

N. D. 1215. *Радомское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляется во всеобщее свѣденіе' что въ присутствіи Радомскаго Губернскаго Правленія 3 (15) Марта 1869 г. въ 12 часовъ утра, производится будутъ публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій на устройство каменной мостовой на Садовомъ проспектѣ въ г. Радомѣ отъ смѣтной суммы 2,974 руб. 28 коп.

Желающіе торговаться, обязаны прилагать къ подаваемымъ объявленіямъ согласно Высочайшаго Указа отъ 23 Мая 1868 г. свидѣтельство принадлежности ихъ къ купеческой гильдіи, а равно росписки казначействъ, въ томъ, что сими послѣдними приняты временные залоли равняющіеся $^1/_{10}$ части подрядной суммы, въ наличныхъ деньгахъ или въ процентныхъ бумагахъ принимаемыхъ въ залоги казначействами на основаніи существующихъ постановленій.

Подробныя условія торговъ и смѣты, могутъ быть пересматриваемы ежедневно исключая праздничныхъ дней въ административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Подаваемыя объявленія, должны быть составлены по прилагаемой у сего формѣ и писаны на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства.

Объявленія эти будутъ принимаемы Губернскимъ Правленіемъ включительно до 12 часовъ утра того дня, который назначенъ для торговъ, поданныя же послѣ этаго срока приняты не будутъ.

На запечатанномъ конвертѣ кромѣ адреса, должно быть написано:

„Объявленіе на подрядъ устройства мостовой на Садовомъ проспектѣ въ городѣ Радомѣ."

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи Радомскаго Губернскаго Правленія отъ 4 (16) Февраля с. г. за № симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ устройства каменной мостовой на Садовомъ проспектѣ въ городѣ Радомѣ согласно утвержденной смѣты за сумму (здѣсь показать суму цифрами и прописью за которую желаетъ взять подрядъ) съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій назначенныхъ для настоящего подряда.

Въ удостовѣреніе же что мною внесенъ временный залогъ въ количествѣ 297 руб. представляю квитанцію казначейства N. N.

Мѣсто постояннаго жительства моего въ N. N.

Писалъ въ N. N. дня мѣсяца
1869 года.
(имя и фамилія)

Радомъ дня 4 (16) Февраля 1869 г.
и. д. Совѣтника,
Старшій Дѣлопроизводитель,
Малецкій.
2—3 за Дѣлопроизводителя, Мерницкій.

N. D. 1216. *Радомское Губернское Правленіе*

Симъ объявляется во всеобщее свѣденіе, что въ присутствіи Радомскаго Губернскаго Правленія 3 (15) Марта 1869 г. въ 12 часовъ утра, производиться будутъ публичные торго (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій на устройство каменной мостовой на Бассейной улицѣ въ г. Радомѣ отъ смѣтной суммы 1,422 руб. 57 ком.

Желающіе торговаться, обязаны прилагать къ подаваемымъ объявленіямъ согласно Высочайшаго Указа отъ 23 Мая 1868 г. свидѣтельство принадлежности ихъ къ купеческой гильдіи, а равно росписки казначействъ, въ томъ, что сими послѣдними приняты временные залоги равняющіеся $^1/_{10}$ части подрядной суммы, въ наличныхъ деньгахъ или въ процентныхъ бумагахъ принимаемыхъ въ залоги казначействами на основаніи существующихъ постановленій.

Подробныя условія торговъ и смѣты, могутъ быть пересматриваемы ежедневно исключая праздничныхъ дней въ административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Подаваемыя объявленія, должны быть составлены по прилагаемой у сего формѣ и писаны на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства.

Объявленія эти будутъ принимаемы Губернскимъ Правленіемъ включительно до 12 часовъ утра того дня, который назначенъ для торговъ, поданныя же послѣ этого срока, приняты не будутъ.

На запечатанномъ конвертѣ кромѣ адреса, должно быть написано:

„Объявленіе на подрядъ устройства мостовой на Вассейной улицѣ въ городѣ Радомѣ."

Форма Объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи Радомскаго Губернскаго Правленія отъ 4 (16) Февраля с. г, за № симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ устройства каменной мостовой на Бассейной улицѣ въ городѣ Радомѣ со гласно утвержденной смѣты за сумму (здѣсь показать сумму цифрами и прописью за которую желаеть всять подрядъ) съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій назначенныхъ для настоящаго подряда.

Въ удостовѣреріе же что мною внесенъ временный залогъ въ количествѣ 142 руб. 25 коп. представляю квитанцію казначейства N. N.

Мѣсто постояннаго жительства моего въ N. N.

Писалъ въ N. N. дня мѣсяца
1869 года.
(имя и фамилія)

Радомъ дня 4 (16) Февраля 1869 года.
и. д. Совѣтника,
Старшій Дѣлопроизводитель,
Малецкій.
2—3 за Дѣлопроизводители Мерницкій.

N. D. 1213. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго, на срокѣ 3 (15) Марта 1869 года, назначены публичные торги на продажу состоящей въ Кѣлецкой Губерніи и Уѣздѣ въ д. Мокошинѣ экономіи Цисовъ водяной мельницы съ усадьбою и прудомъ въ коемъ производится рыбная ловля, а также экономическимъ дворомъ съ строеніями и фруктовымъ садомъ пространствомъ 12 морговъ 147 прентовъ. Каковые торги начинаются отъ суммы 530 р. (in plus). Условія къ выше означеннымъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части торговой суммы.

Г. Кѣльцы, 5 Февраля 1869 года.
2—3 Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 973. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго 6 (18) Марта сего года будутъ производиться изустные торги на продажу 148 прентовъ или 8325 квадратныхъ локтей казеннаго незастроеннаго плаца въ Уѣздномъ городѣ Волковышкахъ, подъ названіемъ „Кафенгаузъ" отъ пониженной на $^1/_4$ часть суммы т. е. отъ 187 р. 31 к. на прежнихъ условіяхъ которые напечатаны въ NN. 57, 62 и 69 Варшавскаго Дневника, N. 9, 10, 11 Губернскихъ Вѣдомостей за 1868 годъ.

Г. Сувалки, Января 27 дня 1869 года.
Вице-Губернаторъ, Церетилевъ.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асесоръ Грабовскій.
Старшій Дѣлопроизводитель,
3—3 Вышковскій.

N. D. 975. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго 6 (18) Марта 1869 года будутъ прозводиться изустные торги на продажу 35 мор. 100 прен. казенной земли, безъ строеній, расположенной при г. Рачки, Августовскаго Уѣзда отъ пониженной на $^1/_4$ часть суммы т. е. отъ 1,020 р. 45 коп. на прежнихъ условіяхъ, которыя напечатаны въ NN. 57, 62 и 69 Варшавскаго Дневника за 1868 г., съ тѣмъ только измѣненіемъ, что залогъ къ торгамъ долженъ быть представленъ въ 102 р. 5 к.

Г. Сувалки, 27 Января 1869 года.
Вице-Губернаторъ, Церетилевъ.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асесоръ, Грабовскій.
Старшій Дѣлопроизводитель,
3—3 Вышковскій.

N. D. 1182. *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи его, будутъ производится 4 (16) Марта сего года публичныя торги на продажу огородныхъ и сѣнокосныхъ земель въ г. Остроленкѣ, вмѣстѣ съ находящимися среди ихъ, строеніями, озеромъ и дубовымъ лѣсомъ всего пространствомъ 155 мор. 295 прен. поступившихъ въ казну отъ закрытаго монастыря ксендзовъ Бернардиновъ отъ оцѣночной суммы 8,183 руб. 60 коп.

Желающіе пріобрѣсти эти угодія, приглашаются въ означенный срокъ въ Губернское Правленіе съ залоговыми деньгами въ количествѣ равняющемся $^1/_{10}$ части стоимости продаваемыхъ угодій.

Условія относящіяся къ сей продажѣ, могутъ быть разсматриваемы заблаговременно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяется соискателямъ представлять до 12 часовъ опредѣленнаго къ торгамъ дня, запечатанныя объявленія которыя будутъ вскрыты по окончаніи изустнаго торга.

Г. Ломжа, Февраля 4 дня 1869 года.
2—3 Завѣдывающій Отдѣленіемъ,
Мацкевичъ.

N. D. 1023. *Начальникъ Радиминскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе что за неплатежъ казенныхъ податей числящихся на имѣніи Крашевъ будутъ продаватся съ публичныхъ изустныхъ торговъ 5 (17) Марта въ 11 часовъ утра въ г. Радиминѣ, разнаго рода мебели, зеркало, карета, коляска, пара каретныхъ лошадей, двое трехлѣтнихъ жеребятъ, двое двухлѣтнихъ жеребятъ и прочее.

Г. Радиминъ, 29 Января 1869 года.
3—3 Маіоръ, Сѣдлецкій.

N. D. 1179. *Ново-Радомское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 28 Января (9 Февраля) 1869 г. за N. 447, 27 числа Марта (8 Апрѣля) мца сего же года будутъ производиться Уѣзднымъ Секвестраторомъ въ г. Новорадомскѣ, въ присутсвіи Бургомистра, въ 11 часовъ утра, на площади возлѣ Магистрата, публичные изустные торги на продажу арестованныхъ въ имѣніи Кетлинъ, помѣщика Іосифа Григовича движимостей за недоимку процентовъ въ суммѣ 1,340 р. $17^1/_2$ к. с. отъ ссуды, выданной подъ залогъ сего имѣнія. Движимости эти заключаются въ слѣдующемъ:

Овецъ 284 штукъ, оцѣнены по 1 р. 50 к. с., всего на 426 р.
Коровъ 22, всего на 440 р.
Яловаго скота 4, всего на 40 р.
Воловъ 12, всего на 360 р.
Лошадей экипажныхъ 2, всего на 100 руб.
Полукрытая коляска, 60 р.
Гарнитуръ мебели 60 р.
А всего на сумму 1486 р.

Г. Новорадомскъ, 5 (17) Февраля 1869 г.
2—3 Начальникъ Уѣза, (. . . . . .).

N. D. 981. *Магистратъ Губернскаго Города Сувалокъ.*

На основаніи предписанія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 24 сего Января за N. 496, Магистратъ симъ объявляетъ, что 25 Февраля (9 Марта) с. г. въ 12 часовъ дня въ Управленіи сего Магистрата будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на отдачу со дня совершенія торговъ по 31 Декабря 1871 г. арендное содержаніе дохода здѣшней городской касы съ скотобойни и убоя скота, начиная торги отъ уменшенной на $^1/_4$ часть суммы т. е. 2,077 руб. $78^1/_2$ к. сер. въ годъ. Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны представить лично или прислать запечатанныя объявленія, составленныя по прилагаемой при семъ формѣ четко и разборчиво, написанное безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ вмѣстѣ съ казначейскими квитанціями въ представленіи залога въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части объявленной къ торгамъ сумы, неудержавшемуся при торгахъ, залогъ его будетъ возвращенъ до закрытія торговаго производства а за кѣмъ останутся торги тотъ долженъ пополнить свой залогъ до $^1/_5$ части поступленной имъ суммы для отсылки въ Польскій Банкъ на храненіе до истеченія срока контракта.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата Г. Сувалокъ отъ 27 Января с. г за N. 609, обязываюсь взять въ арендное содержаніе доходъ Сувалкской городской касы со скотобойни и отъ убоя въ ней скота за сумму . . . . . въ годъ (написать прописью) на условіяхъ изъясненныхъ въ торговыхъ кондиціяхъ квитанціи (такого то) казначейства въ представленіи залога въ количествѣ . . . . . руб. при семъ прила-

гаю, каковыя деньги въ случаѣ не оставленія за мною торговъ, прошу возвратить мнѣ на руки или отослать по почтѣ, (туда то) число, мѣсяцъ и годъ.

имя и фамилія.

1 Сувалки, дня 27 Января 1869 г.
2—3 и. д. Президента, Свенцицкій.

N. D. 937. *Любохенское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 14 Января 1869 г. за N. 29866/14545, въ Любохенскомъ Лѣсномъ Управленіи, 27 Февраля (11 Марта) с. г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться изустные публичные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ предполагаемыхъ на 1869 годъ, отдѣльно по каждому изъ участковъ:

1. Бялобржезіе, округъ I, изъ лѣсосѣки N. 21, начиная отъ оцѣночной суммы 634 руб. 83 коп.

2. Жондловице, окр. I, изъ лѣсос. N. 14, начиная отъ оцѣночной суммы 704 руб. 7 коп.

3. Гацона, окр. I, изъ лѣсос. N. 24, начиная отъ оцѣночной суммы 219 руб. 52 коп.

4. Потокъ, окр. I, изъ лѣсос N. 17, начиная отъ оцѣночной сумму 592 р. 72 к.

5. Потокъ, окр. I, изъ лѣсос. N. 18, начиная отъ оцѣночной суммы 694 руб. 99 коп.

6. Потокъ, окр. I, изъ лѣсос. N. 19, начиная отъ оцѣночной суммы 1,166 руб. 2 коп.

7. Коневка, окр. I, изъ лѣсос. N. 19. начиная отъ оцѣночной суммы 864 руб 20½ коп.

8. Цыганъ, окр. I, изъ лѣсос. N. 17 и 18, начиная отъ суммы 75 руб. 99 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ, наличными деньгами или ликвидаціонными листами или другими Государственными бумагами Имперіи и Царства, по курсѣ установленномъ Министерствомъ Финансовъ, или же Закладными Листами Земскаго Кредитнаго Общества въ количествѣ соотвѣтствующемъ 1/10 части означенной оцѣнки.

Подробныя условія къ предстоящимъ торгамъ; могутъ быть пересмотриваемы желающими ежедневно, во время назначенное для службы, въ Любохенскомъ Лѣсномъ Управленіи, назначенный же къ продажѣ лѣсъ, покажетъ мѣстная Лѣсная Стража.

д. Любохенекъ, Янв. 28 (Фев. 9) д. 1869 г.
Старшій Надлѣсничій,
3—3 Богушевичъ.

N. D. 938. *Ново-Александрійское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 28 Февраля (12 Марта) 1869 г. въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Мокрадкахъ будутъ производиться публичные торги in minus на подрядъ постройки по нормальнымъ планамъ строеній на усадьбѣ Старшаго Лѣсничаго Ново-Александрійскаго Лѣсничества отъ увеличенной Финансовымъ Управленіемъ суммы 1,970 рублей съ прибавленіемъ безплатнаго лѣснаго матеріала находящагося на мѣстѣ возведенія строеній, въ количествѣ опредѣленномъ нормальными смѣтами.

Приступающій къ торгамъ долженъ представить залогъ равняющійся 1/10 части лицатаціонной суммы. Прочія же контрактыя условія могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Мокрадкахъ.

Мокрадки, 24 Янв. (5 Февр.) 1869 г.
и. д. Старшаго Лѣсничего,
2—3 Лѣсный Комисаръ, Голлякъ.

N. D. 939. *Ново-Александрійское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 24 Февраля (8 Марта) 1869 г. въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Мокрадкахъ, будутъ производиться публичные торги на продажу бурелемнаго дерева въ Рудской дачѣ, именно:

1. Въ округахъ II и III той дачи, оцѣненнаго на сумму 297 руб. 24 коп.

2. Въ IV округѣ, оцѣненнаго на сумму 74 руб. 85½ коп.

Приступающій къ торгамъ долженъ представить залогъ равняющійся 1/10 части оцѣночной суммы.

Прочія же условія сихъ торговъ, могутъ быть разсмотримаемы ежедневно въ канцеляріи Лѣснаго Управленія.

Мокрадки, 27 Янв. (8 Февр.) 1869 г.
и. д. Старшаго Лѣсничаго,
2—3 Лѣсный Комисаръ, Голлякъ.

N. D. 977. *Остроленкское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи распоряженія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 4 (16) Декабря 1868 г. за N. 44694/22472, въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ усадьбѣ Заводзье, будутъ производиться публичные изустные торги (in plus) со внесеніемъ напередъ залога 1/10 части стоимости на продажу лѣса изъ назначенныхъ къ вырубкѣ въ 1869 году лѣсосѣкъ, а именно:

Дня 3 (15) Марта сего года.

Въ участкѣ Сурове, лѣсосѣки подъ N. 2 до 10, отъ оцѣночной суммы 348 руб. 6 коп.

Въ участ. Рухаѣ, лѣсос. подъ N. 2. 4, 5, 6 и 7, отъ оцѣночной суммы 443 руб. 4½ коп.

Въ участ. Бялутный лясекъ, лѣс. подъ N. 7, отъ оцѣночной суммы 56 руб.

Въ участ. Чарня, лѣс. подъ N. 6 до 9, отъ оцѣночной суммы 536 р. 99 к.

Въ участ. Ольшины, лѣс. подъ N. 1—8, отъ оцѣночной суммы 1,012 р. 73½ к.

Въ участ. Здупекъ, лѣс. подъ N. 8, отъ оцѣночной суммы 98 р. 32 к.

Въ участ. Домбрувка, лѣс. подъ 3—10, отъ оцѣночной суммы 499 р. 92½ к.

Въ участ. Плошице, лѣс. подъ N. 4—8, отъ оцѣночной суммы 354 р. 82 к.

Въ участ. Крубѣ, лѣсос. подъ N. 11, отъ оцѣночной суммы 67 р. 88 к.

Въ участ. Язгарка, лѣсос. подъ N. 16, отъ оцѣночной суммы 110 р. 8 к.

Въ участ. Гралѣ, лѣсос. подъ N. 12, отъ оцѣночной суммы 161 р. 90 к.

Въ участ. Нѣдзведзь, лѣсос. подъ N. 11, отъ оцѣночной суммы 28 р. 70 к.

Дня 4 (16) Марта сего года.

Въ участ. Вахъ, лѣсос. подъ N. 1, 2 и 11, отъ оцѣночной суммы 197 р. 67 к.

Въ участ. Сярчалонка, лѣсос. подъ N. 11 и 12, отъ оцѣночной суммы 168 р. 41 коп.

Въ участ. Копачиска, лѣсос. подъ N. 8 и 10, отъ оцѣночной суммы 296 р. 9 к.

Въ участ. Кершекъ, лѣсос. подъ N. 11 и 12, отъ оцѣночной суммы 67 р. 87 к.

Въ участ. Швеидровыймостъ, лѣсосѣки подъ N. 6, 7 и 8, отъ оцѣночной суммы р. 117 р. 4 к.

Въ участ. Камянка, лѣс. подъ N. 8, 9 и 10, отъ оцѣночной суммы 71 р. 61 к.

Въ участ. Липянка, лѣсос. N. 4 и 5, отъ оцѣночной суммы 48 р. 88 к.

Уборка лѣсу по возможности т. е. въ мѣстахъ гдѣ неопряжено съ ущербомъ для казны будетъ дозволено и въ лѣтнее время.

Прочія подробности о торгахъ можно узнать въ Лѣсномъ Управленіи ежедневно кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Заводзье, Января 25 дня 1869 года.
Старшій Надлѣсничій,
2—3 Висьневскій.

N. D. 1224. *Гостынинское Лѣсное Управленіе.*

Согласно предписанію Финансоваго Управленія отъ 3 Января сего года за N. 37795/18657 объявляетъ, что 5 (17) Марта с. г. въ 10 часовъ утра въ здѣшнемъ Управленіи будутъ производиться гласные публичные торги на продажу лѣса изъ новоустроенной усадьбы Стрѣлка участка Сыпа II округа того же участка, начиная съ оцѣночной суммы 523 р. 4 к. Лица желающіе торговаться обязаны представить на залогъ 53 р. Подробныя условія могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ здѣшномъ Управленіи. Выставленный на продажу лѣсъ покажетъ лѣсная стража.

д. Ятржомбекъ, 3 (15) Февраля 1869 г.
Старшій Надлѣсничій,
2—3 Фіорентини.

N. D. 1225. *Гостынинское Лѣсное Управленіе.*

Согласно предписанію Финансоваго Управленія отъ 12 Января сего года за N. 45149/22914 объявляетъ, что 4 (16) Марта с. г. въ 10 часовъ утра въ здѣшнемъ Управленіи, будутъ производиться гласные публичные торги на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ 1869 г. по каждому обходу отдѣльно, а именно по обходамъ: 1. Шарлаты, лѣсосѣка N. 8, начиная торги съ 414 р. 10 к.; 2. Подгурже, лѣс. N. 9 съ 161 р. 9½ к.; 3. Држесно, лѣс. N. 14 и 15 съ 2,666 р. 19½ к; 4. Поддзѣржонзна, лѣс. N. 15 съ 1,419 р. 74 к.; 5. Сапа, лѣс. N 15 съ 1,194 р. 57 к.; 6. Соха, лѣс. N 15 съ 1,585 р. 9 к.; 7. Моздзержъ, лѣс. N. 17 съ 33 р. 87 коп.

Лица желающіе торговаться обязаны представить залогъ въ 1/10 части оцѣночной суммы. Подробныя условія могутъ быть разсмотриваемы въ здѣшнемъ Управленіи ежедневно кромѣ праздничныхъ дней. Выставленный на продажу лѣсъ покажетъ лѣсная стража.

д. Ястржомбекъ, 3 (15) Февраля 1869 г.
Старшій Надлѣсничій,
2—3 Фіорентини.

N. D. 1362. *Новогродское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи предписанія Финансоваго въ Царствѣ Польскомъ Управленія отъ 24 Января с. г. за N. 51,474/25,950, Новогродское Лѣсное Управленіе объявляетъ, что 6 (18) Марта с. г. въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ дер. Гаврихахъ, произведены будутъ публичные изустные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣковъ:

Предназначенныхъ къ вырубкѣ въ 1867 году.

Въ участкѣ Злотагора лѣс. N. 3, оцѣненная въ 107 р. 63 к.

Предназначенныхъ къ вырубкѣ въ 1868 году.

Въ участкѣ Чарня, лѣс. N. 11, оцѣненная въ 134 р. 37 коп.

Въ участ. Вудзиска, лѣс. N. 4, оцѣненная въ 38 р. 30 к.

Предназначенныхъ къ вырубкѣ въ 1869 году.

Въ участ. Морговники, лѣсос. N. 13, оцѣненныхъ въ 33 р. 70 к.

Въ участ. Дембники, лѣс. N. 15, оцѣненныхъ въ 91 р. 54 к.

Въ участ. Гонски, лѣс. N. 10, оцѣненныхъ въ 151 р. 40 к.

Въ учас. Чарня, лѣс. N. 12, оцѣненныхъ въ 175 р. 72 к.

Въ участ. Давія, лѣс. N. 4, оцѣненныхъ въ 268 р. 25 к.

Въ участ. Сэрасритъ, лѣс. N. 8, оцѣненныхъ въ 205 р. 76 к.

Въ участ. Цѣцеры, лѣс. N. 11, оцѣненныхъ въ 189 р. 39 к.

Въ участ. Козелъ, лѣс. N. 19, оцѣненныхъ въ 42 р. 32 к.

Въ участ. Лахя, лѣс. N. 18, оцѣненныхъ въ 1 р. 39 к.

Въ участ. Подгорже, лѣс. N. 20, оцѣненныхъ въ 49 р. 85 к.

Въ участ. Туросль, лѣс. N. 18, оцѣненныхъ въ 14 р. 65 к.

Въ учас. Венеція, лѣс. N. 14, оцѣненныхъ въ 51 р. 92 к.

Въ участ. Цяки, лѣс. N. 18, оцѣненныхъ въ 28 р. 22 к.

Въ участ. Зимна, лѣс. N. 17, оцѣненныхъ въ 52 р. 68 к.

Въ участ. Леманъ, лѣс. N. 13, оцѣненныхъ въ 53 р. 54 к.

Въ участ. Антонія, лѣс. N. 18, оцѣненныхъ въ 29 р. 36½.

Въ участ. Залясъ, лѣс. N. 14, оцѣненныхъ въ 132 р. 72 к.

Въ участ. Дембы, лѣс. 17, оцѣненныхъ въ 82 р. 22.

Въ участ. Липники, N. 13, 14, 15 и 16, оцѣненыхъ въ 24 р. 21 к.

Въ участ. Лысе, N. 11, оцѣненныхъ въ 48 руб. 65 к.

Въ участ. Пупковизна, лѣс. N. 8, оцѣненныхъ въ 33 р. 93 к.

Въ участ. Рудныйлясь, лѣс. N. 7 и 8 оцѣненыхъ въ 23 р. 42 к. Залогъ требуется въ 1/10 части оцѣночной суммы каждой лѣсосѣки о прочихъ условіяхъ можно получить свѣдѣнія въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ д. Гаврихахъ.

дер. Гаврихи, 9 (21) Февраля 1869 г.
Старшій Лѣсничій,
1—3 Мастельскій.

N. D. 1360. *Парчевское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 18 (30) и 19 (31) Марта сего 1869 года въ 12 часовъ полудня въ канцеляріи сего Управленія въ селѣ Мапошчѣ, Гмины Дембова Клода, Влодавскаго Уѣзда, въ присутствіи Надлѣсничаго, будутъ производиться гласные in plus торги на продажу лѣса, лѣсосѣками отъ 1867 года въ слѣдующихъ участкахъ:

1. Дембова Клода, лит. B, округъ 1, Ломины N. 1, 2, 3, 4, 5 и 6, начиная съ суммы 1.825 р. 63 к.

2. Вырембиско лит. C, окр. I, Боркова Грженда N. 1, 2, 3, 4, 5 и 6 начиная съ суммы 1,490 р. 51 к.

3. Альтана лит. D, окр I, Будзынь N. 1, 2, 3, 4, 5 и 6, начиная съ суммы 3,825 р. 83 коп.

4. Смоляржъ лит. A. окр. IV, Сухій Багелъ N. 1, 2 и 3, начиная съ суммы 844 р. 77 коп.

Желающіе торговаться могутъ явиться въ означенный срокъ съ залогомъ равняющимъ ея 1/10 части аукціонной суммы, который неудержившимся будетъ возвращенъ, заторговавшій же обязанъ пополнить таковой до 1/10 части лицитаціонной суммы, которая остается въ кассѣ Лѣснаго Управленія, какъ залогъ до окончательнаго исполненія условій торга.

Причитающуюся по аукціону сумму покупщикъ долженъ уплатить въ два срока: первую часть при подписываніи аукціоннаго протокола; вторую же во время вывозки купленнаго лѣса.

Назначенный къ продажѣ лѣсъ, лѣсная стража показать можетъ желающимъ во всякое время. Подробныя условія къ предстоящимъ торгамъ, могутъ быть разсматриваемы желающими ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ канцеляріи Лѣснаго Управленія.

д. Мапошня, Февраля 8 дня 1869 г.
1—3 Надлѣсничій, Голяновскій.

N. D. 1386. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Joanny z Petzoldów Lilpop obywatelki po niegdy Stanisławie Lilpop pozostałej wdowy w imieniu własnem, oraz jako matki i głównej opiekunki nieletnich swych dzieci to jest Karola-Stanisława, Wiktora-Zenona, Elzbiety-Marjanny, Marjana-Stanisława, Heleny-Stanisławy-Albiny, Stanisława-Wihelma-Angusta i Anieli-Stanisławy, z niegdy swym mężem Stanisławem Lilpop spłodzonych w Warszawie pod Nr. 1667a. zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wojciecha Bronikowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 489a. zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 5 000 z procentem 5% od dnia 1 Kwietnia n. s. 1868 r liczącym się i kosztami od Jana Romualda Wiland właściciela nieruchomości Nr. 1404, zaś w Warszawie pod Nr. 451 zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 4 (16) Września 1868 r. sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy zbiegu ulic Marszałkowskiej frontem głównym oraz Szkólnej, Erywnńskiej i placu Zielonego, narożnie pod Nr. 1404 w jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału III. w Warrszawie, w Cykule Policyjnym X. Administracyjnym IX. i X. w gminie tychże Cyrkułów i Magistratu miasta Warszawy, na gruncie emfiteutycznym do właścicieli dóbr Bielino rodzeństwa Łubińskich należącym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 6 kop. 75, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Jana Romualda Wiland należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 4,000 mieć mogąca.

W nieruchomości tej znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej na wapno murowana, o parterze, pierwszem i drugiem piętrze z attykiem i przystawą, siedm kominów murowanych nad dach blachą cynkową kryty wyprowadzonych mająca.

2. Wystawa z cegły palonej na wapno murowana z dachem blachą krytym.

3. Oficyna z cegły palonej na wapno murowana, o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, o dwóch kominach murowanych nad dach blachą cynkową kryty wyprowadzonych.

W oficynie tej mieszczą się kloaki w parterze o trzech sedesach, na pierwszem piętrze o dwóch, a drugim o trzech sedesach.

4. Zabudowanie parterowe z piętrem z drzewa w słupy murowane postawione, z dwoma kominami murowanemi, nad dach blachą kryty wyprowadzonemi, z których jeden z ławką dla kominiarzy.

5. Oficyna parterowa z cegły palonej na wapno murowana, o siedmiu kominach murowanych, nad dach blachą kryty wyprowadzonych.

6. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną i z daszkiem deskami krytym.

7. Smietnik z desek w słupki zbudowany wraz z daszkiem i schodkami.

8. Dół z wapnem balami z drzewa cembrowany, drzwiami z desek kryty, a przy nim skrzynia z desek.

9. Podwórze kamieniem polnym brukowane około łokci 1,500 kwadr. powierzchni mieć mogące.

W nieruchomości tej mieści się 14 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilości cenę najmu opłacających, w zajęciu wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Wojciecha Bronikowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 489a. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału III. w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 18 (30) Września 1868 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 27 Września (9 Października) 1868 r, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 10 (22) Grudnia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Wojciech Bronikowski, Patron przy Trybunale Cywilnym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 10 (22) Października 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej

Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 10 (22) Października 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1404 w Warszawie położonej oraz przygotowawczego przysądzenia w dniu 4 (16) Lutego 1869 r. w którym to terminie nieruchomość ta przygotowawczo przysądzoną została Wojciechowi Bronikowskiemu Patronowi za sumę rs. 15,000.

Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem tejże daty zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 4 (16) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. przy ulicy Długiej.

W terminie tym licytacja rozpocznie się od ⅔ części szacunku taksą przez biegłych wynaleść się mianego.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1387. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Henryki z Niedzieskich Połujańskiej wdowy, w imieniu własnem, tudzież jako matki i głownej opiekunki nieletnich: a) Bronisławy Marji; b) Zygmunta Henryka Aleksandra; c) Marji Joanny; d) Aleksandra Marjana rodzeństwa Połujańskich, w Warszawie pod Nr. 2320 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljana Tomaszewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 471b. zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 2,700 z procentem 5%, w chwili zapłaty obliczyć się mającym i kosztów od Kazimiry z Karskich Gozimierskiej, Romualda Gozimierskiego obywatela żony, w asystencji tegoż czyniącej, jawnej z wykazu hypotecznego właścicielki dóbr Jagniątki, w tychże dobrach okręgu Orłowskim zamieszkałej, zamieszkanie prawne u Jana Kazimierza Bystrzanowskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 1066k. zamieszkałego, a obecnie w Warszawie pod Nr. 1253c. mieszkającego, obrane mającej, oraz od Wiktora Sniadeckiego nowonabywcy dóbr Jagniątki za kontraktem urzędowym przed Adamem Dziedzickim Rejentem w Warszawie d. 1 (13) Maja 1866 r. zeznanym, w tychże dobrach, które w jego posiadaniu się znajdują, w okręgu Orłowskim zamieszkałego, protokułem Michała Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 3 (15) Października 1867 r. sporządzonym, zajęte i zaaresztowane zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE

Jagniątki, z przyległościami i przynależytościami, w okręgu Orłowskim, powiecie Kutnowskim, gubernji Warszawskiej, w gminie Krzyżanówek, w parafii Łęki, pod powagą Sądu Pokoju w Kutnie położone, poszukiwaną należnością hypotecznie obciążone, przybliżonej rozległości włók 14 mające.

Na gruncie tych dóbr, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dwór częścią z cegły, częścią z lempacy na podmurowaniu z kamienia polnego zbudowany, słomą kryty, jeden komin murowany mający.

2. Ogród owocowy i warzywny, w którym drzewek owocowych sztuk około 40, pasieka z ośmiu ulów i kloaka z desek deskami kryta, znajdują się. Ogród otoczony jest płotem z żerdzi.

3. Łożysko po wyschłym stawie.

4. Lamus z drzewa w ziemi zbudowany, gontami kryty.

5. Parsk w ziemi ziemią kryty.

6. Chlewy z bali pod słomą, otoczone ogrodzeniem z kamieni.

7. Obora z bali na podmurowaniu, słomą pokryta.

8. Stodoła o dwóch klepiskach z bali w słupy, na podwalinie i podmurowaniu z kamienia słomą kryta; w niej urządzoną jest młockarnia z maneżem na zewnątrz bez przykrycia.

9. Stodoła o jednem klepisku z bali w słupy, trzciną kryta z przystawką z bali pod słomą.

10. Takaż stodoła pod słomą.

11. Spichrz z bali słomą pokryty.

12. Owczarnia z bali słomą kryta.

13. Dom a raczej zrąb nowo postawiony z wiązaniem dachowem, bez pokrycia drzwi i okien sprzedany Złotnickiemu, dziedzicowi dóbr Kraszew, który go może rozebrać i przenieść za złp. 10,000.

14. Słup sosnowy do dzwonka.

15. Gołębnik drewniany na 2-ch słupkach.

16. Kuźnia na podwalinie z bali w słupy pod gontami, o jednym kominie murowanym.

17. Chałupa na podwalinie z bali, słomą kryta, jeden komin murowany mająca, połowa której należy do uwłaszczonego Balcera Karolkiewicza.

18. Takaż chałupa.

19. Chałupa jak poprzednie, której połowa ma należeć do uwłaszczonego Antoniego Zuch.

20. Chałupa jak wyżej, połowa której ma należeć do uwłaszczonego Błażeja Pretnak, przy niej:

21. Chlewek z bali w słupy, słomą kryty.

22. Studzienka balami cembrowana.

23. Chałupa na podwalinie, z bali, w słupy, słomą kryta, o jednym kominie murowanym, połowa której ma należeć do uwłaszczonego Jana Ratajczyk.

24. Trzy krzyże z drzewa sztachetami ogrodzone.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż popierającego Juljana Tomaszewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym, w Warszawie, pod Nr. 471b zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w Kancelarji Trybunału Cywilnego tutejszego w Wydziale I-szym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Rochowi Kobyłeckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Kutnie, tamże urzędującemu, na ręce Teodora Rycharskiego, Podpisarza tegoż Sądu.

2. Romanowi Zaborowskiemu, wójtowi gminy Krzyżanówek we wsi Kraszewach Kościelnych okręgu Orłowskim urzędującemu, na ręce jego zastępcy Jana Białoskórskiego.

Obudwom dnia 30 Października (11 Listopada) 1868 r.

3. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mitraszewskiego urzędnika tegoż biura, dnia 8 (20) Listopada 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej zajętych dóbr Jagniątki, z O-gu Orłowskiego d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1867 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 7 (19) Lutego 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Juljan Tomaszewski Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane

Warszawa, dnia 6 (18) Grudnia 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie, d. 7 (19) Grudnia 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w d. 9 (21) Lutego, 23 Lutego (6 Marca) i 8 (20) Marca 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny Warszawski, wyrokiem w d. 8 (20) Marca r. b. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Jagniątki z przyległościami i przynależytościami na d. 7 (19) Maja 1868 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I, wyznaczył, w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 8,000, jaka przez popierającego sprzedaż subhastacyjną podaną została.

Warszawa d. 9 (21) Marca 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Jagniątki, takowe przygotowawczo Juljanowi Tomaszewskiemu, Obrońcy przy Senacie, za sumę rs. 8,000 przysądzone zostały. Trybunał wyrokiem daty 7 (19) Maja 1868 r. zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr, na d 2 (14) Września 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

W terminie tym licytacja zacznie się od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleść się mającego.

Warszawa d. 8 (20) Maja 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem ilacyjnym daty 19 Września (1 Października) r. b. na żądanie Henryki Połujańskiej i nieletnich jej wydanym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Jagniątki z przyległościami w O-gu Orłowskim, gubernji Warszawskiej położonych, na d. 11 (23) Listopada 1868 r godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie tym zacznie się od sumy rs. 13,131 kop. 73½, jako ⅔ części szacunku w taksie przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 23 Wrześ. (5 Paźd.) 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie ostatecznego przysądzenia dóbr Jagniątki z przyległościami w okręgu Orłowskim gubernji Warszawskiej położonych, dnia 11 (23) Listopada 1868 r. w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbytym, otrzymał przysądzenie stanowcze tychże dóbr Roman Wierzchl jski Adwokat, za sumę rs. 13,132, który deklaracją przed Pisarzem Trybunału 11 (23) Listopada 1868 r. złożoną oznajmił, iż powyższe dobra nabył i zalicytował na rzecz i osobę **Jana Kazimierza Bystrzanowskiego obywatela** w Warszawie pod Nr. 1253c. zamieszkałego, a Bystrzanowski będąc obecny tej deklaracji warunkom licytacyjnym zadosyć uczynić zobowiązał się. Ponieważ zaś nowonabywca Jan Kazimierz Bystrzanowski, pomimo wezwań, jednego na żądanie Berka Gutgold wierzyciela hypotecznego dnia 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r. przez Ludwika Zbigniewicza woźnego, drugiego na żądania Juljanny z Domańskich Rutkowskiej, wierzycielki hypotecznej wspomnionych dóbr Jagniątki na d. 27 Stycznia (8 Lutego) 1869 r. przez Stanisława Dworakowskiego woźnego doręczonych, warunkom licytacyjnym zadosyć nie uczynił, jak o tem świadectwa przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 18 (30) Grudnia 1868 r. i 16 (28) Stycznia 1869 r. wydane, jak niemniej protokuł urzędowy przed Franciszkiem Kulikowskim Rejentem w Warszawie d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r. sporządzony i świadectwo Wojciecha Sliwińskiego Rejenta z d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r. przekonywają, przeto Juljanna z Domańskich Rutkowska, Stanisława Rutkowskiego Komisarza Ekonomicznego w Zarządzie Finansów w Królestwie Polskim małżonka, wierzycielka hypoteczna sumy rs. 750 z procentem od d. 12 (24) Czerwca 1867 r. przypadającej działająca, w asystencji i za upoważnieniem męża swego, czyli oboje małżonkowie Rutkowscy, w Warszawie pod Nr. 501 zamieszkali, oraz Berek Gutgold obywatel, właściciel nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2211 położonej, w tejże nieruchomości zamieszkały, wierzyciel hypoteczny sum: rs. 1,400 i rs. 824 k. 49½ z procentami należnych, i na dobrach Jagniątki ubezpieczonych, w myśl art. 737, 738, 739 i następnych K. P. S. przez Juljana Czajkowskiego Patrona Trybunału Cywilnego, w Warszawie pod N. 549a zamieszkałego, u którego zamieszkanie prawne sobie obierają działający, donoszą i ogłaszają, że:

DOBRA ZIEMSKIE

Jagniątki z przyległościami, i przynależytościami, w okręgu Orłowskim, powiecie Kutnowskim, gubernji Warszawskiej. w gminie Krzyżanówek, w parafii Łęki, pod powagą Sądu Pokoju w Kutnie położone, sprzadane zostaną w drodze relicytacji na koszt i risico Jana Kazimierza Bystrzanowskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 1253c. zamieszkałego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków powtórnej sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549, w dn. 3 (15) Kwietnia 1869 r. o godzinie 10 rano.

Licytacja w drodze relicytacji rozpocznie się od sumy rs. 8,754 k. 67, jako ⅔ części licytum przez Jana Kazimierza Bystrzanowskiego, za pośrednictwem Romana Wierzchlejskiego Adwokata, na d. 11 (23) Listopada 1868 r. postąpionego.

Warszawa d. 13 (25) Lutego 1869 r.

1—1 Juljan Czajkowski, Patron.

N. D. 1383. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Leona Kosińskiego, właściciela dóbr Szczkowo, w Powiecie Kolskim, Gubernji Kaliskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Feliksa Chruszczakowskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 570/571 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,400 z procentem 6% od dnia 1 Czerwca n. s. 1868 roku i kosztów od Franciszka Willand, właściciela dóbr ziemskich Siedlewo Drzykozy z przyległościami i przynależytościami, w Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliskiej położonych, zaś w mieście Kłodawie zamieszkałego, protokułem Józefa Kurman, Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 20 Sierpnia (1 Września) 1868 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE,

Siedlewo Drzykozy, z przyległościami i przynależytościami, dawniej w Okręgu i Powiecie Łęczyckim, Gubernji Warszawskiej, obecnie w Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliskiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łęczycy, parafji i gminie Mazew położone, przybliżonej rozległości gruntu około włók 8 mieć mogące, prawem własności do Franciszka Willand egzekwowanego dłużnika należące, zaś w dzierżawnem posiadaniu Idziego Górnickiego za kontraktem urzędowym przed Kurzykowskim Rejentem w Łęczycy dnia 27 Maja (8 Czerwca) 1866 roku zeznanym, aż do d. 12 (24) Czerwca 1870 roku za cenę roczną rs. 750 zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

W dobrach tych znajdują się następujące dworskie zabudowania:

1. Dwór z drzewa w węgieł postawiony słomą kryty, o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym

2. Piwnica w ziemi kamieniem i cegłą murowana.

3. Spichlerek z drzewa w węgieł postawiony, słomą kryty, na podmurowaniu.

4. Stodoła z drzewa w słupy postawiona, o trzech klepiskach.

5. Wołownia wraz z stajnią i wozownią z drzewa w słupy postawiona, słomą kryta.

6. Owczarnia z obórką z drzewa w słupy postawiona, słomą kryta.

7. Studnia balami cembrowana z żurawiem.

8. Chałupa z lempacy słomą kryta, w połowie do włościan przeszła, o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.

9. Chałupa druga takaż, równie w połowie tylko do dworu należąca.

10. Kuźnia z lempacy o jednym kominie murowanym, nad dach deskami kryty wyprowadzonym.

11. Zrąb z lempacy po chałupie.

12. Studnia balami cembrowana z żurawiem.

13. Wiatrak Koźlak o jednym ganku i stępach z kompletną mechaniką i śmigami.

14. Chałupa z obórką z lempacy, o jednym kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym, a przy niej mała studzienka bez żórawia, ogrodzenia są z żerdzi i kamienia.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Feliksa Chruszczakowskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 570/571 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Andrzejowi Kornackiemu, Wójtowi gminy Mazew, do którego wieś Siedlewo Drzykozy należą, we wsi Mazewo, Powiecie Łęczyckim urzędującemu, na ręce Jana Kasińskiego, Pisarza tejże gminy.

2. Edwardowi Hulanickiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w mieście Powiatowem Łęczycy, tamże urzędującemu, na ręce własne, obudwom d. 16 (28) Września 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr Siedlewo Drzykozy w Warszawie, 25 Września (7 Października) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, d. 25 List. (7 Grudnia) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Feliks Chruszczakowski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazano.

Warszawa d. 2 (14) Października 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 2 (14) Października 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 r., 9 (21) Grudnia i 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Siedlewo Drzykozy w okręgu Łęczyckim gubernji Warszawskiej a teraz Kaliskiej położonych Trybunał, Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia wyż rzeczonych dóbr na d. 3 (15) Lutego 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył który to termin odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w wydziale I.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 3,000 w terminie zaś ostatecznym od ⅔ części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym dobra Siedlewo Drzykozy przysądzone zostały przygotowawczo Feliksowi Chruszczakowskiemn Adwokatowi za rs. 3,000 i Trybunał wyrokiem tejże daty zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 14 (26) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z nana który się odbędzie w miejscu zwykłych posiadzeń Trybunanału Cywilnego w Warszawie w wydziale pierwszym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,771 kop. 33½ jako ⅔ części szacunku przez biegłych taksą wynalezionego.

Na wadium złożyć należy rs. 1,000.

Warszawa 9 (21) Lutego 1869 r.

Pisarz Trybunału,

1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1384. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Szlamy Horchsztejna, handlującego w Warszawie pod Nr. 2726 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwand, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkarego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 654 kop. 40 z procentem 6% od dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 roku i kosztów od Felicji z Niemirowskich i

Stanisława małżonków Kamińskich obywateli, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 235 przy rogu ulic Freta i Mostowej położonej, tamże zamieszkałych, protokułem Władysława Popławskiego, Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 18 (30) Lipca 1867 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy rogu ulic Freta i Mostowej pod Nr. 235, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu 2 go w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Administracyjnym 1-ym i 2-im na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Stanisława i Felicji z Niemirowskich małżonków Kamińskich należąca, w dzierżawnem posiadaniu Szlamy Horchsztejn za kontraktem urzędowym przed Janem Jasińskim Rejentem w Warszawie w dniu 9 (21) Lutego 1867 roku na lat trzy za sumę rub. sreb. 600 rocznie zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 420 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana z piwnicami o parterze, dwóch piętrach, facjatach i górze, karpiówką kryta, trzy kominy murowane mająca, z tyłu tej nieruchomości na pierwszem i drugiem piętrze są ganki drewniane, na gankach tych urządzone kloaki pod całą tą kamienicą znajdują się piwnice.

2. Podwórko brukowane.

3. Kloaka.

W nieruchomości tej jest 5 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwand, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 21 Lipca (2 Sierpnia 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 2 (14) Października 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, dnia 4 (16) Sierpnia 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Swierczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, dnia 4 (16) Sierpnia 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Następnie po odbyciu w dniach 2 (14) Października, 16 (28 Października i 30 Października (11 Listopada) 1867 r., trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 235 położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 24 Listopada (6 Grudnia) 1867 roku godzinę 10 z rana w miejscu posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rub. sr. 6,000 postąpionej przez popierającego sprzedaż w warunkach licytacyjnych, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części szacunku jaki taksą biegłych wykrytym zostanie.

Warszawa dnia 1 (13) Listopada 1857 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W dniu 24 Listopada (6 Grudnia), a w kontynuacji d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1867 r. odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 235 położonej, takowa przygotowawczo Stanisławowi Rotwandowi Patronowi, za sumę rsr. 6,000 przysądzoną została, termin zaś do jej ostatecznego przysądzenia na dzień 15 (27) Lutego 1868 r. gogzinę 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I, oznaczony. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku jaki taksą biegłych wykrytym zostanie. Nadmienia się, że z powodu śmierci Fecliji z Niemirowskich Kamińskiej współwłaścicielki subhastowanej nieruchomości, subhastacja dalej jest popieraną przeciwko Stanisławowi Kamińskiemu, oraz spadkobiercom Felicji z Niemirowskich Kamińskich, a w szczególności Filipowi Stanisławowi i Sylwestrowi nieletnim po tejże pozostałym dzieciom, pozostającym pod główną opieką ojca Stanisława Kamińskiego.

Warszawa d. 28 Listop. (10 Grud.) 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski

Termin powyżej oznaczony dla zaszłych sporów nie odbył się, po rozsądzeniu których Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 4 (16) Lutego 1869 r. z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysadzenia nieruchomości w Warszawie pod N-rem 235 położonej, na dzień 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 roku godzinę 10 z rana, w miejscu posiedzeń pod Nr. 540 w Wydziale I, oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 6,019 kop. 83, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1869 roku.
1 1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1391. Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 556 zamieszkały, jako Obrońca Ambrożego Skarzyńskiego b. jenerała b. wojsk polskich, oraz Kazimierza Skarzyńskiego obywatela, w dobrach Orłowie zamieszkałych, wiadomo czyni i ogłasza iż na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 14 (26) Października 1866 roku pomiędzy Ambrożym Skarzyńskim, oraz Kazimierzem Skarzyńskim z jednej, a Jerzym Skarzyńskim obywatelem, w dobrach Orłowie Okręgu Orłowskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałym, Bibianną z Skarzyńskich Feliksa Wyganowskiego obywatela żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w dobrach Orłowie zamieszkałą i Konstantym Skarzyńskim obywatelem, w dobrach Orłowie zamieszkałym, z drugiej, tudzież Leopoldem Paliszewskim dziedzicem dóbr Dębice, w tychże dobrach Powiecie Czarnkowskim Wielkim Księstwie Poznańskim zamieszkałym, w imieniu własnem, oraz jako ojcem i opiekunem nieletnich: Heleny, Władysława, Adama, Marji, Leopolda, Karola, Julji Ignacego rodzeństwa Paliszewskich, z trzeciej wreszcie Eleonorą z Skarzyńskich Narcyza Szypowskiego obywatela żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w dobrach Garbowie Okręgu Orłowskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałą, z czwartej strony, zapadłego, nakazującego dział wszelkiego majątku po Józefie Skarzyńskiej pozostałego, oraz sprzedaż przez publiczną licytację dóbr Orłowa z przyległościami, wrazie niemożności dogodnego podziału ich w naturze postanawiającego, oraz wyroku tegoż Trybunału opinją biegłych o niepodzielności dóbr rzeczonych i taksę tychże zatwierdzającego, sprzedane zostaną w Trybunale Cywilnym w Warszawie przez publiczną licytacją w drodze działów

DOBRA ZIEMSKIE

Orłów, do których należą: Orłowska Wieś, inaczej Dąbrówka zwana i osada Gruszkowizna, z przyległościami i przynależytościami, w parafji Orłów, w b. Okręgu Orłowskim Powiecie Kutnowskim Gubernji Warszawskiej położone, do sukcesorów Józefy Skarzyńskiej wyżej z imion i nazwisk i zamieszkania wymienionych należąca.

Dobra te odległe są od m. Warszawy mil 16, od stacji kolei żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej Pniewo mila 1, od m. powiatowego Kutna mil 2.

Ogólna rozległość dóbr Orłowa i Orłowskiej-Wsi z przyległościami i przynależytościami, wynosi podług taksy biegłych włók 86 mórg 11 pr. 219, a mianowicie:

I. Dobra Orłów zawierają:

a) W użytkach dworskich mórg 759 prętów 44.

b) W zaroślach i lasach mórg 913 pr. 76.

c) W gruntach przeszłych na własność włościan mórg 163 pr. 268.

d) Probostwo zajmuje mórg 133 pr. 176.

II. Orłowska-Wieś zawiera:

a) W użytkach dworskich mórg 317 prętów 215.

b) W lasach i zaroślach mórg 228 pr. 260.

c) W gruntach przeszłych na własność włościan mórg 53 pr. 125.

d) Probostwo zajmuje mórg 21 pr. 255.

Grunta dworskie są stale odseperowane od włościańskich linjami prostemi dogodnemi dla gospodarstwa we wsi Orłowie są urządzone dwa folwarki Orłów i Gruszkowizna, zaś we wsi Orłowska-Wieś, jeden folwark, gleba ziemi jest powiększej części silna żytnia, z pokładem gliniastym bardzo urodzajna, gospodarstwo na folwarku Orłowie prowadzi się czteropolowe z rotacją, ozimina, jarzyna, rośliny pastewne i ugór, na folwarkach zaś Gruszkowizna i Orłowskiej wsi prowadzi się trzy polowe.

Dochód dóbr ciągnie się z folwarków, lasów, zarośli, propinacji, gorzelni i browaru wreszcie z młyna wietrznego i rybołóstwa.

Dobra rzeczone otaksowane zostały przez biegłych mianowanych wyrokami Trybunału z dat 14 (26) Października 1866 r. i 6 (18) Marca 1867 r. dwoma oddzielnemi taksami, a mianowicie:

1. Orłów na rs. 58,481 k. 10.

2. Orłowska-Wieś na rs. 17,579.

Obszerniejszy opis znajduje się w taksach przez biegłych sporządzonych, w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydz. II złożonych.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, oraz taksy przejrzeć można tak w kancelarji Pisarza Trybunału, jako też u podpisanego Obrońcy.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr, wyznaczony został na dzień 16 (28) Maja r. b. godzinę $1^1/_2$ z południe, który odbędzie się przed W-ym Sadkowskim Asesorem delegowanym, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego.

Licytacja zacznie się od sumy rsr 71,060 k. 60, jako szacunku przez taksę biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 11 (23) Marca 1868 r.
Zygmunt Krysiński.

Po odbyciu w d. 16 (28) Maja 1868 r. przygotowawczego przysądzenia, wyznaczenie terminu do ostatecznego przysądzenia odłożonem zostało, a następnie zszedł z tego świata Ambroży Skarzyński b. Jenerał b. wojsk Polskich współwłaściciele zaś tych dóbr Helena Paliszewska i Władysław Paliszewski doszli do pełnoletności. W tym stanie rzeczy podpisany Obrońca działając jako Obrońca Kazimierza, Konstantego i Jerzego Skarżyńskich, zawiadamia i ogłasza iż Asesor delegowany decyzją z d. 3 (15) Lutego 1869 r. termin do ostatecznego przysadzenia dóbr Orłowa z przyległościami wyznaczył na d. 3 (15) Marca r. b. godzinę 4 po południu, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego wydziału II w Warszawie pod № 549 urzędujacego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 71 060 kopiejek 60.

Wadium oznaczone jest rs. 6,000.

Warszawa d. 3 (15) Lutego 1869 r.
1—1 Zygmunt Krysiński.

N. D. 1377. Wiadomo czynię, iż prawnie w egzekucji sądowej zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, sosnowe, samowar mosiężny, lustro, lampy, lanszafty, i t. p. na targu w rynku Starego-miasta w Warszawie w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytację sprzedane będą.

A. *Gawryłów* Komornik.

N. D. 1395. Prawnie zajęte obiekta jako to: kanapy, krzesła, stoły, szafy, łóżka, bryczka, wozy i konie w Warszawie na placu targowym przed Trzema-krzyżami, w dniu 20 Lutego (3 Marca) r. b. o godzinie 10 z rana, i na placu za Żelazną-bramą w dniu 22 (5) t. m. i r. o godzinie 10 z rana sprzedane będą.

Zawadzki Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. *1207. Судъ Исправительной Полиции II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Тобяша Лиленштернъ, еврея, лѣтъ 25 отъ роду, частнаго писаря, жителя деревни Петриковы Блонскаго Уѣзда, нынѣ по мѣсто пребыванія неизвѣстнаго, явился въ здѣшній Судѣ по собственному дѣлу въ продолженій 30 дней, въ противномъ же случаѣ, будетъ поступлено по законамъ.

Варшава дня 7 (19) Февраля 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

Zapozywa Tobiasza Liliensztерna, starozakonnego, lat 25 mającego, pisarza prywatnego, mieszkańca wsi Petrykozy Powiatu Błońskiego, obecnie z pobytu niewiadomego, iżby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym w interesie własnym pod skutkami prawa wynikającemi.

Warszawa dnia 7 (19) Lutego 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 1316. *Судъ Простой Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ объявляетъ, что 7 (19) Ноября 1868 г., отобрано посредствомъ полиціи отъ подозрительнаго лица жестяную ванну, которая находится въ сохраненіи здѣшняго Суда, потому приглашаетъ владѣльца оной, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ съ доказательствами, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Варшава, 11 (23) Февраля 1869 г.
Подсудокъ, Ресторфъ.

* * *

W d. 7 (19) Listopada 1868 r. za pośrednictwem policji odebrano od osoby podejrzanej wanienkę blaszaną, która w depozycie Sądu tutejszego się znajduje. Wzywa przeto właściciela takowej, aby w przeciągu dni 30 zgłosił się do Sądu tutejszego z dowodami własności, gdyż w przeciwnym razie postąpionem będzie według prawa.

Warszawa d. 11 (23) Lutego 1869 r.
Podsędek, Restorf.

N. D. 1363. *Судъ Простой Полиціи въ Равѣ.*

Увѣдомляетъ всѣхъ, что отъ подозрѣваемыхъ лицъ, отобранные Войтомъ Гмины Гржимковице, Скерневицкаго Уѣзда слѣдующія вещи:

1. Сертукъ; 2. 23 локтей холста; 3. 6 локтей сукна; 4. $15^1/_2$ локтей нанки; 5. 23 локтей подкладки; 6. 24 фунта льну; 7 сапоги одные; 8. башмаки; 9. одинъ мѣшокъ; 10. кафтанъ одинъ; 11. простыню одну; 12. шаликъ; 1 . 2 локтей нанки; 14. 5 локтей холста и $17^1/_2$ коробъ лучный которые находятся въ депозитѣ здѣшняго Суда, потому вызываетъ всѣхъ владѣльцевъ этихъ вѣщей, дабы въ теченіи 30 дней, явились съ доказательствами въ Равскомъ Судѣ ибо по истеченіи сего срока, будетъ поступлено по закону.

Г. Рава, Февраля 8 (20) дня 1869 г.
Подсудокъ, Колежскій Асесоръ,
Гельманъ.

LISTY GOŃCZE.

N. D. *828. Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Маріи Гловацка лѣтъ 56, ростъ средній, волосы бѣлокурые, глаза голубые, носъ, ротъ и лице умѣренные, особыхъ примѣтъ неимѣетъ, вдова.

Юліянна Гловацка, лѣтъ отъ роду 16, невѣста, ростъ средній, волосы бѣлокурые, глаза голубые, носъ, ротъ и лице умѣренные, особыхъ признаковъ неимѣетъ, цыганки, жительки деревни Щавинъ Костельный, Гостыньскаго уѣзда, скрывающееся предъ наказаніемъ за кражу.

Потому честь имѣетъ просить всѣ власти тщательно упомянутые Марію и Юліянну Гловацкѣ слѣдить и въ случаѣ поимки доставить въ сей Судъ транспортомъ.

Г. Радомъ, 22 Янв. (4 Февраля) д. 1869 г.
за Предсѣдательствующаго Судья,
Лукомскій.

* * *

Marja Głowacka, lat 56, wzrost średni, włosy na głowie blond, twarzy, nosa, brody miernych, znaków szczególnych nie posiada, wdowa.

Julianna Głowacka, lat 16, panna, wzrost średni, włosy na głowie blond, oczy niebieskie, usta nos twarz i broda mierne, znaków szczególnych żadnych nie posiada.

Cyganki, mieszkanki wsi Szczawin Kościelny, Gostyńskiego Powiatu, ukrywające się przed wymiarem kary za kradzież.

Dla tego ma honor wezwać wszystkie władze na wspomnione Marjannę i Juljannę Głowackie szczególniejszą zwracały uwagę i wrazie ujęcia, Sądowi tutejszemu dostawić niezmieszkały.

Radom d. 22 Stycz. (4 Lutego) 1869 r.
za Sędziego Prezydującego, Łukomski.

N. D. 947. *Судъ Простой Полиціи въ Шидловцѣ.*

Предлагаетъ всѣмъ властьямъ, дабы на Екатерыну Ланкюцевую имѣющей отъ роду 30 лѣтъ, Римско-Католическаго вѣроисповѣданія, замужною, дѣтную, изъ деревни и гмины Бодзехова, Опатовскаго уѣзда, Радомской Губерніи, неграмотной, средняго роста, темныхъ волосовъ, продолговатаго лица, рта и носа умѣренныхъ, имѣющей содержаніе при мужѣ фабрикантѣ, бѣжавшей изъ Шидловецкаго детенціоннаго ареста, обратить особенное вниманіе, и въ случаѣ поимки немедленно здѣшнему Суду оную доставить подъ строжайшимъ карауломъ.

въ Шидловцѣ, 28 Янв. (9 Февр.) 1869 г.
Подсудокъ, въ от. Стычаковскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze, ażeby na Katarzynę Lanklucową, lat 30 mającą, religji Rzymsko-Katolickiej, zamężną, dzietną, we wsi i gminie Bodzechów powiecie Opatowskim gubernji Radowskiej przy mężu fabrykancie zamieszkałą, bez oświaty, wzrostu średniego, włosów na głowie ciemnych, twarzy ściągłej, ust i nosa miernych, zbiegłą z aresztu detencyjnego w Szydłowcu, zwróciły szczególną uwagę i wrazie jej ujęcia Sądowi tutejszemu pod strażą dostawiły.

Szydłowiec d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1869 r.
Podsędek, z. Styczakowski.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.